

ವನಿತೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ವನಿತಾ

July 84 (14)*

- * ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ವೇದಿಕೆ
- * ದೇಶ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾವ್ಯಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ
- * ಮಹಿಳೆಯರಿಗೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು
- * ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಸೂತ್ರಗಳು
- * ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆ ಕುರಿತಾದ ಬರಹಗಳು
- * ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಚಯಗಳು
- * ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರದ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣ
- * ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆರೋಗ್ಯಜೀವನಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಒಂದೆ ಕಥೆಗಳು
- * ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು
- * ಪೇಷದಾಂತ ಲೇಖನಿಯರ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು
- * ಹೊಸರೂಪ, ಸುಲಭ ಚಿತ್ರಗಳು

ಇವಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಕಾವಶಾತ, ಅರಳುವ ಪ್ರತಿಭೆ, ಪ್ರತಿಭಾವಂಶದ ಪರಿಚಯ, ಕವನಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯಲೋಕ, ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು

ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹೊರ ಬರುವ ವನಿತಾ ಕೇವಲ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟರೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೌದು.

ಸೂಗಸಾದ ನಿರೂಪಣೆ-ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಮುದ್ರಣ

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೫೦

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳು:

ವಿ ಜ ಯೂ ಟು ಓ ಹೌಸ್

ಕಂದಮನು ಬಲ್ವಿಂಗ್ಸ್, ವನವಗೂ ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೩

ಚಂದಮಾಮ

ಜುಲೈ 1984

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ	... ೬	ಚಂಚಲ್, ಚಲಿಸಿ	... ೩೫
ಅರ್ಪಣೆ	... ೭	ಸಾಣು ಮೂಖಿನೀ!	... ೩೯
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... ೧೧	ಅಪೋಹದ ಅಂತ್ಯ	... ೪೩
ಕಣಸುಂದರಿ	... ೧೫	ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು	... ೪೮
ಪಂಪ	... ೨೧	ಅತಿವಿನಯ	... ೪೯
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಂದರೇನು?	... ೨೬	ವಿಷ್ಣು ಕಥೆ	... ೫೧
ಒಂದೇ ಒಂದು ದುರಭ್ಯಾಸ	... ೨೯	ವಿಚಿತ್ರ, ವಿವಾಹ	... ೫೫
ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಪಂಥ	... ೩೦	ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಹೀನಿಯ ಸ್ವರ್ಗ	... ೬೪

★

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪.೦೦

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಪಾದಕರು: ನಾ.ಗಿ.ರಾಜ್

ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದು ಓದು ಬರಹಗಳು. ಅನಂತರ ಕಲಿಯಲು ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಅಂಕವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೂ ಕೆಲವು ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಹತೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಅದಿಲ್ಲದವನು ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಯಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ, "ಅರ್ಹತೆ" ಎಂಬ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆ.

ಅನುರವಾಣಿ

ಕಿರಣ ಪತನಂ ಭಕ್ತಾ ಭಾವಯಾಂ ಯುಕ್ತಕಿ ಪಾರಶ:

ಅಮರೋಯ ಸ್ವಯಂ ಕಸ್ತಂ ಸುಖಮೋಷ್ಠ ಸುಖಶ್ರವ:

ಮರವು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿಬಿಸಿಲನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇತರರಿಗೆ ತಣ್ಣಗೆಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮನು ತಾನು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪರರಿಗೆ ಮೇಲಾಗುವಂತೆಯೇ ನೋಡುವನು.

ಸಂಪುಟ: ೭೨

ಜುಲೈ '೮೪

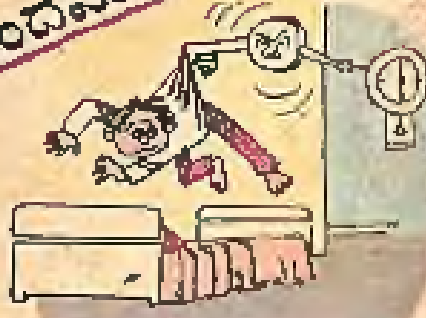
ಸಂಚಿಕೆ: ೧

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ಪೂರ್ಣ ಚರಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

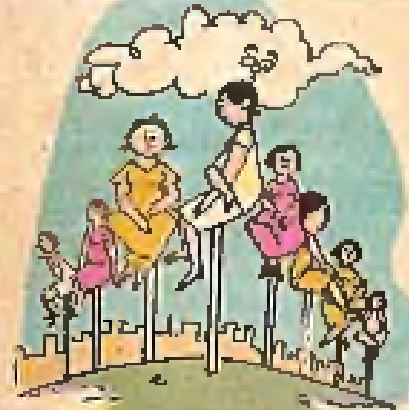

ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತೃಗಳು

ನಿದ್ರೆ ಬರಲು ಮಾತೃಗಳನ್ನು ನುಂಗುವರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ನಮಯಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಕೂಡಾ ಮಾತೃಗಳು ಬಲಿವೆ ಎಂಬುದು ಜರ್ಮನಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಶಿಫಾಯ ಪಡಿಸಿದೆ.

ಸಿಂಹಗಳ ಕಾವಲು

ಇಟಲಿಯ ನೇಪುಲ್ಸ್‌ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಬೊಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನು ತನ್ನ ಅಗಡಿಗೆ ಅಭಿವಾಹದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರುಣ ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸರ್ಸ್ ಕಂಬಿಯಿಂದ ಎರಡು ಸಿಂಹದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದನು. ಅವು ಕೂಡಾ ಅವನ ಮೇಲೆಯೂ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನವರ ಮೇಲೆಯೂ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದರೂ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಸಿಂಹದ ಕಾವಲಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹಾಕಿದು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ರಿಕಾರ್ಡ್

ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯ ಹೆಸ್ಟೆಂಜರ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಎಲೆಫಾಂಟಿಯ ಮಾತೆಯರು, ಎರಡುಬರೆ ಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಬೀಳಲಿನಾತಹ ಸ್ತಂಭಗಳ ಮೇಲೆ ಗಿತ್ತಿ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಅಕ್ಕಿಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

1. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು ಯಾರು ?
2. ಟೆಲಿಗ್ರಾಫನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತನು ಯಾರು ?
3. ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಹೆಸರು ?

4. ಲಿಥೋಗ್ರಾಫನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವರ ಹೆಸರು ?
5. ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತೇ ?

(ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ)

ಅರ್ಪಣೆ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೋಸಲ ರಾಜಧಾನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಮಲಾನಂದನೆಂಬ ಮನಿ ಗುರುಕುಲವನ್ನು ಸಹ ಸುತ್ತ ಲೋಕೋಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಗುರುಕುಲವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತರ್ಕ, ವಿನಾಶವಾಸ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಂಡರಾದ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಗುರು ಕುಲದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇದು ರಾಜನ ಅನುಮತಿಯಿಂದಲೇ ನಡೆಯುವ ಗುರುಕುಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಮಾಗಾತನಗಳು ರಾಜನಿಂದಲೇ ಆಗಿಂದಾಗ ತಪ್ಪದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಆತನ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಗರದಿಂದ ಸುದಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಹನ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಅವರು ವಿಮಲಾನಂದನ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ತಾವು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ವಿಮಲಾನಂದನು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನ ತಾಳು ವಂತೆ ವಸತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಮೊದಲು

ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಎಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಯುಳ್ಳವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಗುರುಕುಲದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ" ಎಂದನು.

ಒಂದು ವಾರ ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ಆ ದಿನ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಸೇರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಸುದಾಮ, ಮೋಹನರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರು ಒಂದೊಂದು ಕೂಡಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಒಣಗಿದ ಮರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಬಹಳ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒಣಕಲು ಮರವು ಕಂಡಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಆ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದು ಉರುಳಿ ಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿ ತಿಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಿದ್ದ ಮರವನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಮರದ ಖಂಡದ ಮಧ್ಯದ ಪೊಟರೆ ಯೊಂದರೊಳಗೆ ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮೂಟೆಯೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೋಹನನ

ಕಣ್ಣು ಜಗಜಗ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವಳು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಸುದಾಮಾ, ಈ ದಿನ ದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾರಿವ್ವ, ತೀರಿಹೋಯಿತು. ಈ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯನ್ನೂ, ನೆಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡಕೊಂಡು ಜೀವಿತ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಸುಖಗಾಗಿ ಬದುಕಬಹುದು. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವ ಕಷ್ಟವೇಕೆ? ಎಷ್ಟು ಒದಿಕೊಂಡರೂ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸುವಿವಾಹ ಬೇಕೆಂದು ತಾನೇ? ಈ ಹಣ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ." ಎಂದಳು.

ಸುದಾಮಾಳು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, "ನಾವು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಧನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದೇನಂದೇ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳಿವೆ, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯ

ದವರೂ ಸಹಾ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಧನವಿಲ್ಲದ ಮೊತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲರೇ ಅದರಿಂದ ಧನವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸ ಬಹುದು. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಧನವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು. ನಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ ಮೊತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಧನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಧನವೇ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಷ್ಟೆ? ಗುರುಕುಲದ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ಅದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದಳು.

ಮೋಹನಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎಳೆಸಿ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಭಾಗದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಚು ಬೇಬೀಸಿಕೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, "ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿ. ನಾನೇನೂ ಬೇಡವು" ಎಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ವೇನೂ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದಳು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ತೋರೆಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಗೆ ಏನೋ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಲ ಗಾಲಿನ ಪಾದದ ಗಂಟೆಗೆ ಚುರುಕೆ ಸೂಚೆಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿದಂತೆ ನೋವೆದ್ದಿತು.

ಮೋಹನನು ಭಯಕಂಪಿತನಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಾಲನ್ನು ಝಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ

ಸುತ್ತಿದ ಹಾವು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಪೊದರವೊಳಗೆ ಸರಸದನೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಹದರಿದ ಮೋಹನನು ತೀರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಕಾಲನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಗಂಟಿನ ಕೀಳೆ
ಹಾವಿನ ಹಲ್ಲು ಇಳಿದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಘಾತ ಉಂಟು
ಯಿತು. "ಅಯ್ಯೋ! ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೋ!
ಸಹಾಯ! ಸಹಾಯ! ಸಾಯುತ್ತೇನಲ್ಲಾ!"
ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ತೊರೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಲು
ತೊಡಗಿದನು.

ಮೋಹನನು ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓಡುವಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ಇದಿರಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ಬರು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹನನು
"ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನನ್ನು ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು. ನಿನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಹಾವಿನ ವಿಷಧವಿದ್ದರೆ ಕೊಡಪ್ಪಾ!
ಕಾಪಾಡಪ್ಪಾ!" ಎಂದು ಅಪ್ಪನಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.
"ಓ! ಇದೆ, ಇದೆ! ಹಾವಿನ ಕಡಿತಕ್ಕೆ ಮದ್ದು

ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಮನೆತನದ ವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ.
ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಅಂಗ ಕಿರಿಯೊಳಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕದ
ನಾಣ್ಯ ಪೂರಾ ನನಗೆ ಕೊಡು. ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದನು ಅಜ್ಜಿಕ.

ಹನ್ನೆ ಅಂಗಿಯೊಳಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕದ ನಾಣ್ಯಗಳ
ಸಂಗತಿ, ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯತೋ ಎಂಬ
ಮೋಹನನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ
ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು
ಕತ್ತಲೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ
ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನು
ಮೊಹದದೆ ಚಿಕ್ಕದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಜ್ಜಿಕ
ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಪ್ರಾಣವುಳಿಸೋ!" ಎಂದನು.

ಅಜ್ಜಿಕನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಪೊದರನ ಕಡೆಗೆ
ಹೊಣೆ ಏನೆನೋ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವು
ಗಳನ್ನು ಜಕ್ಕಿ ರಸ ತೆಗೆದು ಮೋಹನನ ಮೂಗಿನ
ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಗುಡದ ಮೇಲೆ ಕಿಕ್ಕಿ ಮಂತ್ರ
ಕೊಡು ಹೇಳಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಝಾಡಿಸಿ ಬಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ಮೋಹನನಿಗೆ ಹಾವು ಕಡಿದ ಅವಲಕ್ಷಣ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದುವು. ಆಟವಿಕನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸಿಕ್ಕಿದ ಫನವು ಹೀಗೆ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹನನಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಹೇಗೂ ತಾನೇಗ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೇ ಬಂದುದರಿಂದ, ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಕಲಿಯೋಣ ವೆಂದೊಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆಯ ನೂ ಹೊತ್ತಾಕೊಂಡು ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಮೋಹನನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ವಿಮಲಾ ನಂದ ಮುನಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ಮೋಹನಾ! ನಿನಗೂ ಸುಧಾಮನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಧಾಮನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ನಿರೂಪಣವಾಯಿತು. ಅಂತಲೇ ಅವನನ್ನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಅರ್ಹರಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಶ್ರಮಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುಪುದು" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹನನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಗುರುಕುಲ ದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ, ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ತನಗೆ ಹಾವಿನ ಕಡಿತಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದ ಆಟವಿಕ ನಿರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಐವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೋಹನನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಆ ಆಟವಿಕನಿಗೆ ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸವೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ "ಅವರು ಆಟವಿಕ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಇವ್ವಿರಂವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಐಂದ್ರ ಹಾಲಿಕವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಆಚಾರ್ಯರು. ಇವತ್ತು ಆಟವಿಕನ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮೋಹನನು ಬಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಪಾದದ ಗಂಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಡಿದ ಗುರುತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಆಚಾರ್ಯನು ಇಂದ್ರಹಾಲದಿಂದ ತನಗೆ ಹಾವು ಕಡಿದ ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದನು. ವಿಮಲಾನಂದ ಮುನಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ರೀತಿಗಳೂ ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ತುಂಬ ವಶ್ಯಾತ್ಮವವಾಯಿತು.

ಕನಕಸುಂದರಿ

ಪಟ್ಟುಬಿಡದ ಬೀತಾಳವನ್ನು, ತೊಟ್ಟ ಕಾಯ ಕಡೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ರಾಜಾ ಕ್ರಿ ಎ ಕ್ರಮ ನು, ಬಿಡದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವ ಕವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಈಗ ಕವದೊಳಗಿನ ಬೀತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಓ ಮಹಾರಾಜನೇ! ಇಷ್ಟೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹಟದಿಂದ ನೀನು ವಡುವ ಕಷ್ಟ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಒುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮತ್ತಾರಿಗೋ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವ ಯೇನೋ ಎಂದೂ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದುಸಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನುಕೂಲ ವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವವರಿಗೆ ಬಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಯಾಗಿ ಕನಕಸುಂದರಿ ಎಂಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಥೆ ಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು :

ಬೈತ್ರಾಳಕಥೆಗಳು??

ಹೆಚ್ಚು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುಲದೀಪನೆಂಬ ರಾಜನು ಆತನ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಜಾಸುರಂಜನವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸುಕೀರ್ತಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದನು ಅವನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಯುಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿ. ಕುಲದೀಪನಿಗೆ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸುಕೀರ್ತಿಯೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುವುದರಿಂದ, ಸುಕೀರ್ತಿಯ ಸಲಹೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಲದೀಪನಿಗೆ ಅಚಲವಾದ ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದಿತು.

ಮಹಾರಾಜ ಕುಲದೀಪನು ತುಂಬಾ ವೃದ್ಧ ನಾದನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಕಾಯಿಲೆ ತನ್ನ ಅಂಕಿಮಕ್ಕೇ ಬಂದಿತೆಂದು ತಿಳಿದ ರಾಜನು, ತನ್ನ ಕುಮಾರ ಮಗದೀಪನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು. ಅದೇ ಆತನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿಯ ಸಲಹೆ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಅವನು ತುಂಬಾ ದೂರಾಲೋಚನೆ ಯುಳ್ಳವನು. ರಾಜ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತಲೂ ಅವನೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವಶಾಲಿ. ಅವನು ಬೇಡವೆಂದ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲೇ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೀರಿಹೋದನು.

ಮಗದೀಪನು ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ವೃದ್ಧನಾದ ಸುಕೀರ್ತಿಯನ್ನೇ ತನಗೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಗದೀಪನು ತನ್ನ ನೆರೆಯ ರಾಜನಾದ ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ, "ಆ ಜಯಪಾಲ ರಾಜನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ನೆಂದು ನೆನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಏನು?" ಎಂದನು.

ಸುಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ! ದಯಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಈಗ ಯುದ್ಧವು ಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಸುಕೀರ್ತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಗದೀಪನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ಏಕೆ ಹೀಗಿನ್ನುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನೀವು ಈಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ರಾಜ್ಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಾನೇ? ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸೆಫಲ ವಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸೇನಗಳು ವಿಪರೀತ ನಷ್ಟಪಡುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾಜ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಂಡಿತ್ತಿ ಬಂದರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ" ಎಂದನು ಸುಕೀರ್ತಿ.

ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮಗದೀಪನಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಗದ ಹೋಗದ ಸಲಹೆಯಂತೆ

ತೋರಿತು. ಆದರೂ ಅನುಭವಕ್ಕನುಕೂಲವು. ಈತನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮೀರವಾದವೆಂದು ತಂದ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದಷ್ಟೂ ಇವೈವ್ಯದೆಯೇ ಸುಧೃಢ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾದನು.

ಅನಂತರ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮನದೀಪನು ಬುಟಿಯಾದಲು, ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧನಾಗ ತೋಡಗಿದನು.

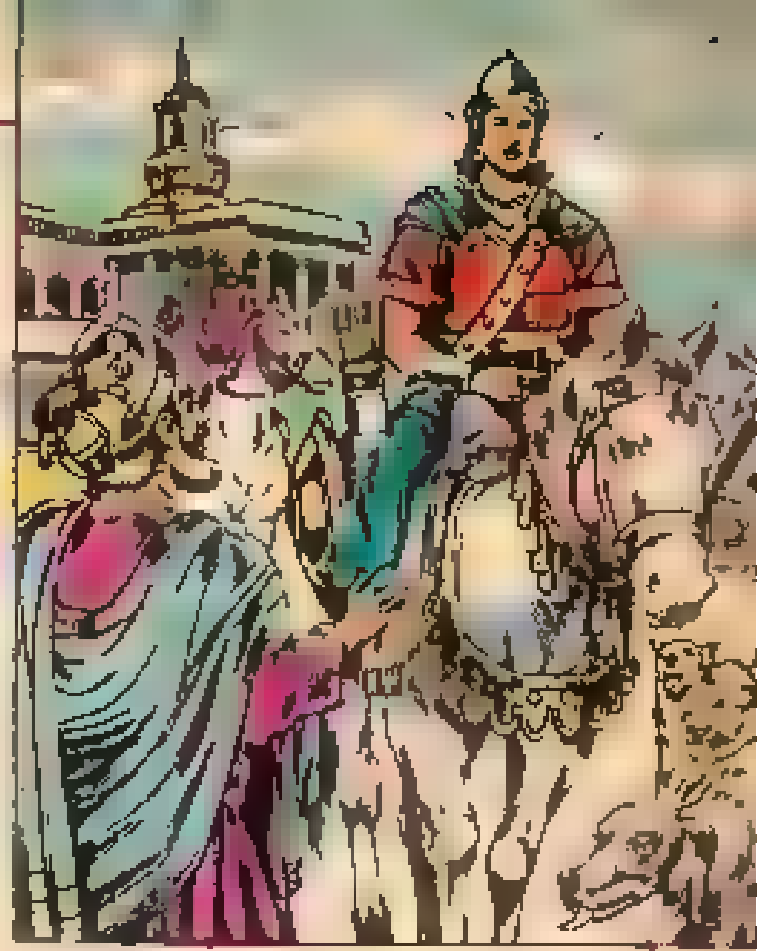
ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಂತ್ರಿ ಸಂಕೀರ್ತಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಮಹಾರಾಜಾ, ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಎರಡು ದಿನ ತಾಳಿ ಅಮೇಲೆ ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದು ತಡೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನದೀಪನ ಉತ್ಸಾಹವು ಇಳಿದು ಬೀಳದಿಂದ, "ನೀವಾಗಿ ಬಂದು ಎಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವಿರಿ? ಕಾರಣ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು" ಎಂದನು.

"ಇನ್ನು ಕಾಲ್ಕೈದು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇವೆ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದಂತೆ ಇದಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಎರಡಾದದ್ದೆ? ಆದರೂ ಈ ವಷಾಃ ಉಪ್ಪು ಬೇಟೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದುದಲ್ಲ. ಹೋಗಲೇ ಬೇಕೆಂದಾದರೆ ಎರಡು ದಿನ ತಾಳಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಈಗ ಒರುವ ಮಳೆ ಒಂದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೆ ಫಕ್ಕನೆ ಮಳೆ ಬಾರದು." ಎಂದನು ಸಂಕೀರ್ತಿ.

ಮನದೀಪನು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ವಾರಿಸಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.

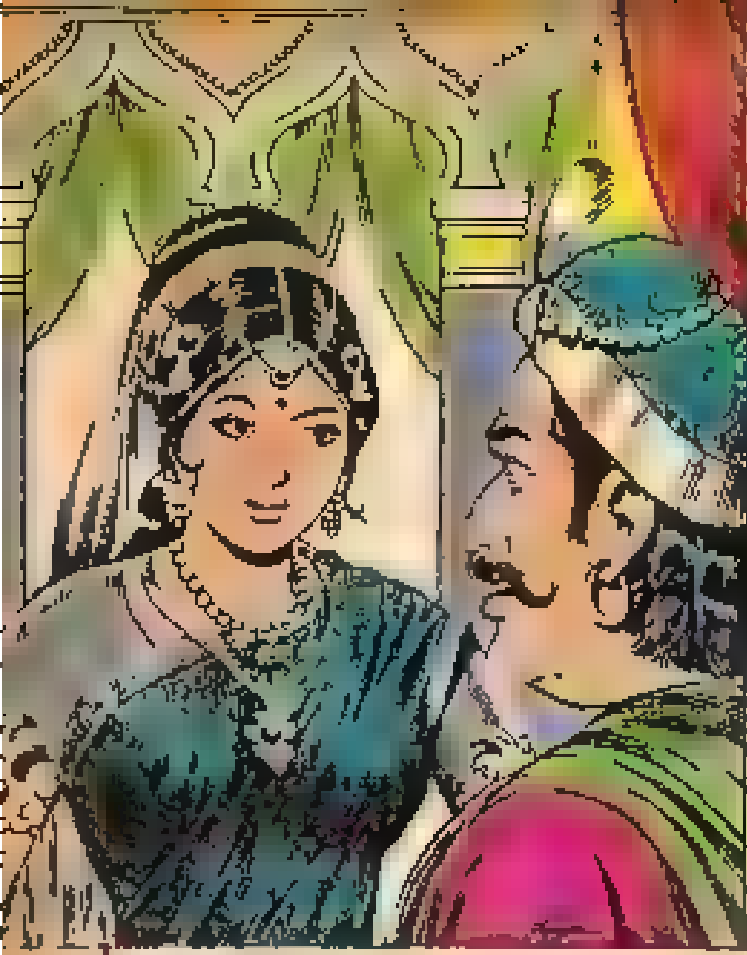
ಕಾಲ್ಕೈದು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮೋಘವಾದ ಮಳೆ ಎಸೆದು ಆರಂಭ. ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೊಂಡಗಳ ಕುಂಡುಗಳು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟೇ.

ಮನದೀಪನು ಸಂಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿದ, "ನೋಡಿದಿರಾ, ಉತ್ಸಾಹದಷ್ಟಿದ್ದ ಕಡ್ಡನ್ನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದಿರಿ. ಮಳೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಸಂಕೀರ್ತಿ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ನಿಜವೇ ಆದರೆ ನನ್ನ ಬೆಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಮಳೆಯೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಮಳೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಗಾಳಿಗಳಿಗಿರುವ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಮನದೀಪನು ಸಂಜೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆಯು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಛಾರೀ ಮಳೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಳುಗಿಸಿರುವುದೇನೋ. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಪ್ರವಹಿಸಿಕೊಂಡಿವೆಯೆಂದೋ. ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿವೆಯೆಂಬೂ ಹೇಳಿದರು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು, ಒಂದು ದಿನ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿ ಮಣದೀಪನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ರಾಜನಾದ ಜಯಪಾಲನು ತುಂಬ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಾವು ಏನೋ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಒರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಅ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಣದೀಪನು ಕೋಪದಿಂದ, "ಹಾಗೇನು? ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಬೇಡ ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಈಗ ಅವನೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿ ಅನ್ನುವಿರಿ, ಈಗ ಅವನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡಾ ಸೈನಿಕ ಸಪ್ತವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿ ತಾಂತತೆಯಿಂದ, "ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತು ನಿಜವೇ ನಾವು ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರೂ.

ಒರುವ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದರೂ ಆ ಬಗೆಯ ಸಪ್ತವು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಮಣದೀಪನು ಅಶ್ವಯುದ್ಧದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಪೋಡುತ್ತ, "ಹಾಗಾದರೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬೇಕೆನ್ನುವಿರಾ? ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ನಾವು ಸಾಮಂತರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಏನು ಸಲಹೆಯೇ?" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೇನೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲವ್ವಾ, ಜಯ ಪಾಲನು ಸೈನಿಕ ಬಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೇನೂ ಕಡಮೆ ಯಾದವನಲ್ಲ. ಅಂಥವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಂಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದ ಒಂದಿವಂತೆಯಾದ ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ನಮಗೆ ತಕ್ಕವಳೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಅವಳನ್ನು ನೀವು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮದೇ ಮೇಲುಗೈಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧವಿದ್ದೇ ಇದೆ" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿ.

ಜಯಪಾಲನ ಕುಮಾರಿ ಕನಕಸುಂದರಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾದವಳೆಂದು ಮನೆದೀಪನೂ ಕೇಳಿದ್ದನು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸಿತ್ತು.

ಅದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಸುಕೀರ್ತಿಯು ಈ ಬಗೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಅವನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಯಿಂದ ಸುಕೀರ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಜಯಪಾಲನ ಬಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ರಾಯಭಾರವು ಹೋಯಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವಳ ಇಪ್ಪವೇನೆಯ ಕೇಳಿದನು.

ಕುಮಾರಿ ಕನಕಸುಂದರಿ ಒಂದರಡು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಜಸ್ತಂತ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ದುರದೃಷ್ಟಿ, ಮಾಡಲು ಒದ್ದರಾಗಿ ದ್ದೀರಿ. ಹಾಗುವಾಗ ಈ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಯಾವಕಾರಾದ ಮಗದೀಪನು ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದೆನು. ಆದಕ್ಕೇ ಅವನಿ ಗಿಂತ ಮೊದಲು ನಾನೇ ಬಾಳಿ ತೆಗೆಯೋಣವೆಂದು ಮಾಡಿದೆನು. ಈಗ ಅವನು ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾಗುವ ಹಾದ್ದರೆ ನಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರವೇ ಒಕ್ಕಿದ ಸಂತೋಷ ನನಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವೈರತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು ಜಯಪಾಲ.

"ನೀವು ದಾಳಿ ಮಾಡಲಿದ್ದೀರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಜಸ್ತಂತ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ನೆಟ್ಟುಕೆಯ ರಾಯಭಾರ ಒಂದಿದೆ. ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಿ ಅಪ್ಪಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಂತ್ರವಿರಲಿವೆ ಒಂದು!" ಎಂದಳು ಕನಕಸುಂದರಿ.

ಜಯಪಾಲನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ, "ಆ ರಾಜ್ಯದ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಕೇರ್ತಿ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ. ರಾಜ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವವರಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದ ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಕನಕಸುಂದರಿ ಅದು ನಿಜವೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ-
"ಮಂತ್ರಿ, ಸುಕೇತ್ರಿಯ ಅನುಮತಿಯೇ ಸಲಹೆಯೇ ಏನಿಲ್ಲದೆ ಆ ರಾಜನು ಬೇಟೆಗೆ ಕೂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ನಾಳೆ ಅವನ ಸಲಹೆಯ ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾರನೆಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ಆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ದೇಶ ಬಹಿಷ್ಕರಣ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರೇನೇ ನಾನು ಜಸ್ತಂತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ" ಎಂದಳು.

ಜಯಪಾಲನು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿ ಸಿದನು. ಆ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆ ದೀಪನು ಹಿಡಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ, "ಆ ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವೈರವೇ!" ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ಸುಕೇರ್ತಿ ಶಾಂತನಾಗಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ಶಾಂತರಾಗಿರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ವಾಸ ವಾಗಿರುವ ಪ್ರಸೇನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಶೇಷ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ" ಎಂದನು.

"ಇಲ್ಲಿ, ಕೂಡದು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮೀರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಮಗದೀಪ.

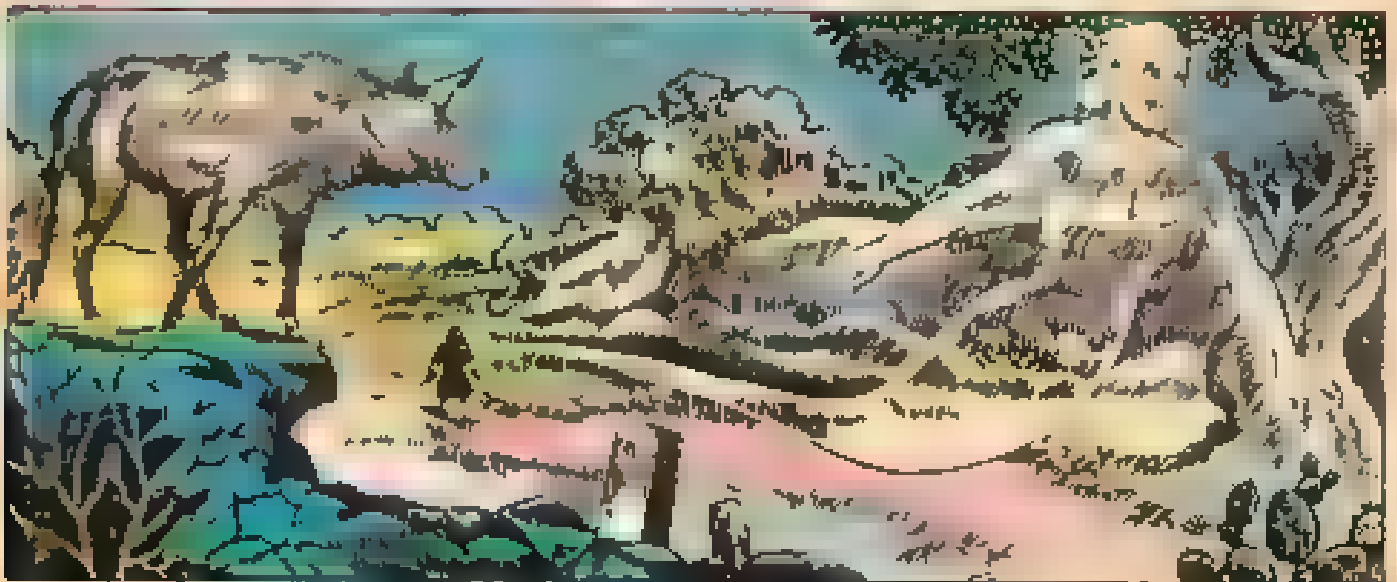
ಅಮೇಲೆ ಜಯಾರು ದಿವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗದಿವಳು
ಜಯವಾಲನ ರಾಜ್ಯವ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಳು.
ಅವಳೆ ಜಯವಾಲನು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವನ್ನೆಸಗೂ
ಮಾಡುವ ಅವಸರದಾಗಿ ರಾಜ್ಯವು ಪತನವಾಯಿತು.
ತನ್ನ ಮಗಳು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಆವರಣ ಕೊಟ್ಟು
ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದಳು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ,
ಇವರಲ್ಲಿ ಕನಕಸುಂದರಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಕುರಿತು
ತಪ್ಪಾಯಿದೆಯೇ? ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ಕಡೆಗೆ
ಮಾಡಿದಳು? ಮುಂತಿ, ಸುಕುತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ
ಪುರಾಣ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ ಹೊರತು ಮಗದಿವಳನ್ನು
ಬಿಡುವ ವಯಸ್ಸಿಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ರಾಜ್ಯವು ಪತನ
ವಾಯಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟವಳೇ? ತಾನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದ ಹೊರತು ಬೇರೇನೇ?
ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದ
ವಕ್ತೃತ್ವ ನಿನ್ನ ತಲೆಬೋಕೆಯ ಹೋರಾಟವೇ"
ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನು ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು,
"ಕನಕಸುಂದರಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನು
ಚಿತವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಗದಿವಳು ತನ್ನ ಶಂದೆಯ
ಅಪರಾಧದಂತೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೂ ಮುಂತಿ, ಸುಕುತಿಗೂ
ಸಿಂಹ ಇದ್ದದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರ

ನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ
ಮಂತ್ರಗಳ ಕುಸುಮಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರತಃ ಪಾಸಿರಲಿಂಡಿ
ರುವ ರಾಜ್ಯವು, ಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟವಳೇ ಇರಲಿ. ಒಂದು
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದ್ದೇ ಅಯಿತು. ಅಂತಹವ
ನಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕೃತಕವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿ
ಕುರುಸ್ಕರವೇ ಮೇಲಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕ್ರಮಗಳಿಗಿಂತ
ಕಾಲುಗಿಂತ ಮೇಲಿನವಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲಿನವು ಬಿಟ್ಟ
ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಮೇಲೆ
ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕನಕಸುಂದರಿ
ಮುಂತಿ, ಸುಕುತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟವಳು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ
ಬೇಕೆಂದಳು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಗದಿವಳು ತನ್ನ
ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು,
ಜಯವಾಲನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಹೊರಟಳು.
ಇದರಿಂದ ಅಪಾರ್ಥ ತನಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿಟ್ಟು
ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸುವ
ವಿಧಿಯೂ ಇದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದ
ಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕನಕಸುಂದರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಕಾರಣ
ಅವಳ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಗದಿವಳು ಗೆಲ್ಲುವಂತ
ರಾಜಾ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ
ಬೇತಾಳವು ಶವರೂಪಿಣಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಪೊನ್ನ

ಅದೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೀರಭವನೆಯು ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿ
ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಪಂಡಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿ ಬಿಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ
ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುತ್ತ ಆಡಿಗೆ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಪಂಡಿತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, "ನೋಡು.
ಈಸಾರಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿದರೂ ಬೆಳಗಾಗು
ವುದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಅವಳಿಗೇನೂ ಪೊಸತಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆ
ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಹೆದರುತ್ತಾನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿತ್ತು. "ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಗೆಗೆ ಹೇಳ್ತೀರಿ?
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರುವವರಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದಳು.

"ನೀನೊಬ್ಬಳು! ತನ್ನ ವಿಷಯ ಪೂರಾ
ಗೊತ್ತಿದ್ದವಳೆ ಹಾಗಿ! ನಾನು ವಿನು ಪೊದರೂ
ಅಲ್ಲವನ್ನರಿತ್ಯೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾ. ಸಾಕು ಬೆಳ
ಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಪೆಗೆಗೆ ಒಂದು ಸೇರದಿನ್ನೆ,
ನೋಡು!" ಎಂದನು ವೀರಭವ.

"ಬಂದಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ
ಹೆಚ್ಚೂ ಪಂಡಿವೂ ಕೇಳಿಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನಾಗಿದೆ!" ಎಂದು

ಹೆಂಡತಿ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ.
ಹೀಗೆ ಈ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರೊಳಗೆ ಅನೇಕಾರಿ
ವಾದವಿವಾದ ನಡೆದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಂಡತಿ ಸು
ಮಾನೆ ನಿಲುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವೀರಭವನಿಗೆ ಅಕ್ಕಾಳ
ವೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಏನಾದರೂ ಸರಿ. ಈ ಸಾರಿ ಅಂದು
ಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿ ಬೇಕೆಂದು
ಕೊಂಡು ಹೊರಡುವಾಗಲೇ ವೀರಭವನು
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಊರಿನ ಮೇಲೆಯನ್ನು
ದಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯ
ಊರಿನಿಂದ ಬರುವ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದನು.
ಸಮೀಪ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.
"ಜಗನ್ನಾಥನೆಲ್ಲವೆ? ನನಗಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿರುವ
ಹಾಗಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದಯ್ಯಾ, ಹೌದು. ಸಣ್ಣೋಪಾಧ್ಯಾಯ
ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸ ಮೈ ಮೇಲೆ ಒಂದುವರಿಂದ ಅವಕಾಶ
ಮಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದರು. ನೀವು ಹದಿನೈದು
ದಿನ ತಾಳಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕಂತೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಕ್ಕೆ
ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದನು ಜಗನ್ನಾಥ.

“ಹಾಗೇನು ? ಸರಿಸರಿ” ಎಂದು ವೀರಭದ್ರನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಗೋವಿಂದನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಸರಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೋಗೋಣ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡು” ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

“ಅದಾಗದು ಗೋವಿಂದಾ. ಇವತ್ತು ನಾನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗುವವರೆಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಬಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ವಲೋದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಪೀರ ಬೇಕಾಗಿದೆ !” ಎಂದನು ವೀರಭದ್ರ.

ಗೋವಿಂದನು ನಗುತ್ತ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಆ ದಿನವಿಡೀ ವೀರಭದ್ರನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದನು. ಆ ದಿನ ಗೋವಿಂದನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅವಳ ತೊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮನೆ ತುಂಬ ಈ ಮಿತ್ರರದೇ ದಡುರಾಯಿತು. ಪಿಡಿಯಾಟದ ಹುಟ್ಟಿನ ಗೋವಿಂದನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾಲ್ವರೂ ಕೂಡಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತರು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ, ವಿಸ್ತರಿಸುವವರೆಗೂ ಪಿಡಿಯಾಟವಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಆವರಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ,

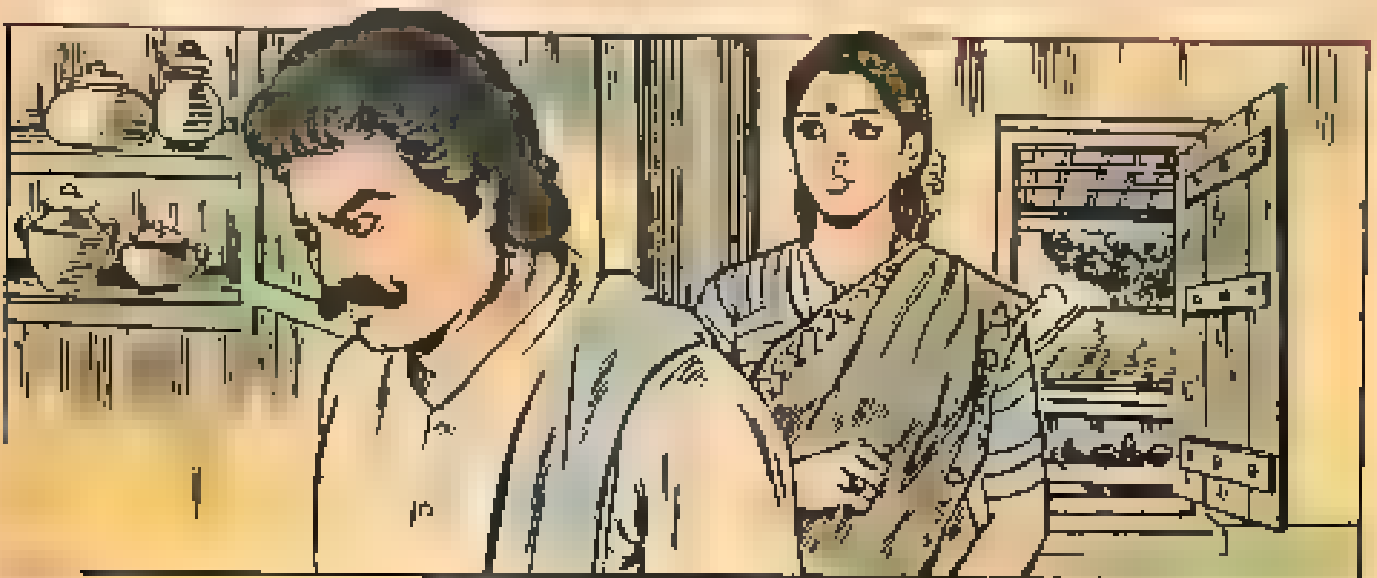
ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು ! ಗೋವಿಂದನು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಪರಿತಾಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತೇ ಗೆಲ್ಲುವ ಹಾಗಿದೆ. ನೀನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀ” ಎಂದನು.

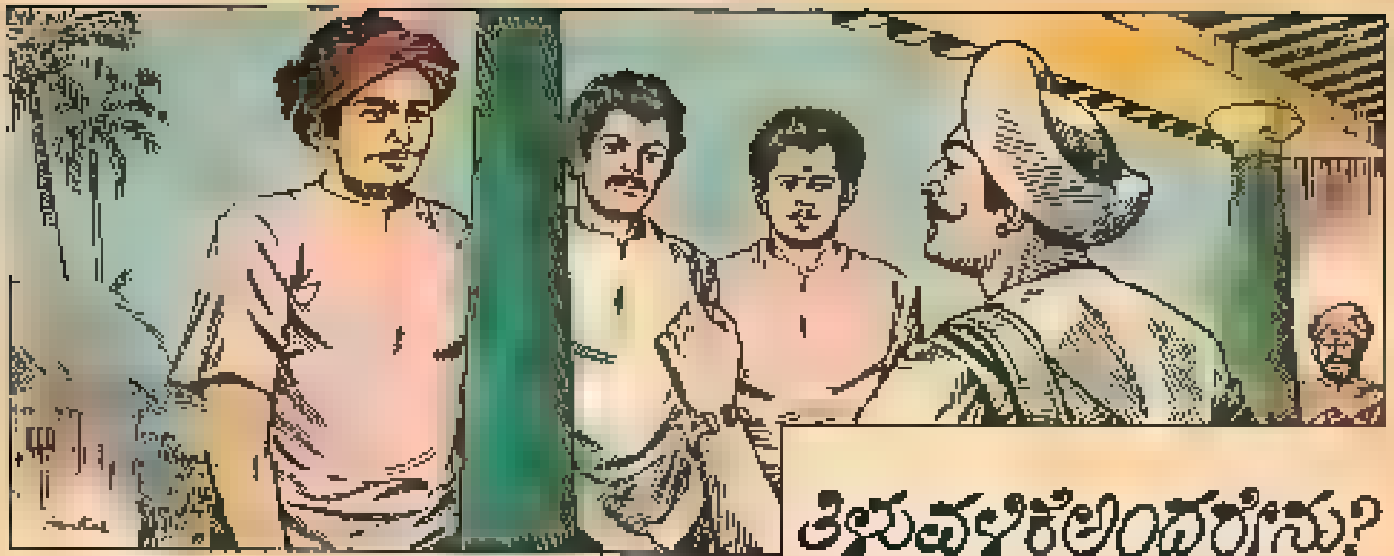
ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಕಿಟ್ಟ ಆಕ್ರೋಶವೆದ್ದಿತು. “ಉಮಂ, ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಹೆಣ್ಣು ಕಿಟ್ಟ.

ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಂಡತಿ, “ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು !” ಎಂದಳು.

“ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಯಿತು ? ನಾನು ಹಗಲಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದ ಮೇಲೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ವಿಳೆ ಬರಬೇಕು ? ಅದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಗೆದ್ದವನು !” ಎಂದನು.

“ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ನೀವೇ ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ” ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ. “ಸೋತೆನು ಅನ್ನು ನಾಳೆ” ಎಂದ ವೀರಭದ್ರ ನಗುತ್ತ, “ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ನೋಲುವುದು ನನಗೂ ಸಂತೋಷವೇ” ಎಂದು ನಕ್ಕಳು ಹೆಂಡತಿ.

ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಂದರೇನು?

ಹಿಂದೆ ಚಿತ್ರಾವರದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ವಿನೋದ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದಿತು. ಆಗಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದು ಅವನಿಗೊಂದು ವಿನೋದ.

ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು ಯಾರೆಂದು ನೋಡ ಬೇಕೆನಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ.

ಅದರ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, "ಈ ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ? ನಮ್ಮೂರವರೇ ಅದ ರಾಮಪ್ಪ. ಭೀಮಪ್ಪ. ಸೋಮಪ್ಪರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳುವಳಿಕೆಯವರು ಬೇನೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭ ವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, "ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಮೂವರೂ ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂವ ರಿಗೂ ಒಪ್ಪಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ತೋರಬೇಕು? ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಪ್ಪಿಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಮೂವರಿಗೂ ತೋರಿತು.

"ಮೊದಲು ನೀವು ಇಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಏತನು ದೆಂದು ಹೇಳಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ಮೂವರೂ.

"ಅದೇನೆಂದರೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಏತಹ ಕಷ್ಟವನ್ನಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಂಡು 'ಗೈಡ್' ಗೆಲ್ಲುವರು; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮರಳುಗಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೂರು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವೇನೂ ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಮೊದಲು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ವರಹ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಪರೀಕ್ಷೆ" ಎಂದನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಅವಕ್ಕೆ ರಾಮನು, "ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಸಿದುದರ ಸಹೋಪದ್ರವ ಕಷ್ಟ. ವಾದಕ್ಕೆ ಬಿಸಿ ತೋರಿಸಿ, ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಮರುಳು ಸಿಕ್ಕಿಗಂಟೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೀತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತೇವೆ" ಎಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ಧೀಮನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ "ನಾನು ಹೇಗೆ ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಗೆದ್ದುಬರುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನೀವು ಸಹೋದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮುತಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತ, "ಇದರಲ್ಲೇನೋ ವಕ್ರತೆ ಇರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಜತೆಗಾರನು ಏಕೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮುಖ ಹೇಳಬಿಡು" ಎಂದನು.

"ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ಇದ್ದರೂ ವಾದಗ್ರವನೆಯಿಂದ ನಿಜವೇ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಪರಿವಾರ ಮಾರ್ಗವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ನಂಬುಗಿದ್ದ ನಾವವನನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾರಿರಿ. ಮರುಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಸುಲಭವಾದ

ದಾರಿ ನೀವು ಸೂಚಿಸಿರಲೂ ಸಾಕು ಅದು ಈಗಲೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಪರತ್ತು ಕೂಡಾ ಬಹು ಮುಖ್ಯ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ನೀನೇನು ಹೇಳುವೆ?" ಎಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಸೋಮಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ತಿಳುವಳಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಒಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಕೂಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ಆದರೂ ಬೇಕಂತಲೇ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡರೂ ನನಗೇನೂ ನಷ್ಟವಾಗದು. ಒಂದು ಹತ್ತು ವರಹಗಳಾಗಿ ಇಂತಹ ಅಪಾಯ ಕರವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ" ಎಂದನು ಸೋಮಪ್ಪ.

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಂದರೆ ಏನುಬಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ವರಹಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾದನೆಂದು ತಮ್ಮೆಳಗೇ ಕೈಪಿಡಿವಟ್ಟನು.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಮರಭ್ಯಾಸ

ಹೀಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವು ನೀಡಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ
ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ
ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ

ಹಿರಿಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು
ಮತ್ತು ಅವರ ಮನವೊಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ

[illegible]

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವೇದ, "ತಸ್ಯ ಮಹಿ ರಾತ್ರಯೋಃ ಸತ್ಯ ಮುಕ್ಯಾ" ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ಕೇವಲ ಈ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಸಾಕಷ್ಟು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ "ತಸ್ಯ ಮಹಿ ರಾತ್ರಯೋಃ ಸತ್ಯ ಮುಕ್ಯಾ" ಎಂಬುದು ಸಾಕಷ್ಟು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ "ತಸ್ಯ ಮಹಿ ರಾತ್ರಯೋಃ ಸತ್ಯ ಮುಕ್ಯಾ" ಎಂಬುದು ಸಾಕಷ್ಟು.

“सत्यमेव जयते” इति वाक्ये सत्यं जयते इति वाच्यं ।

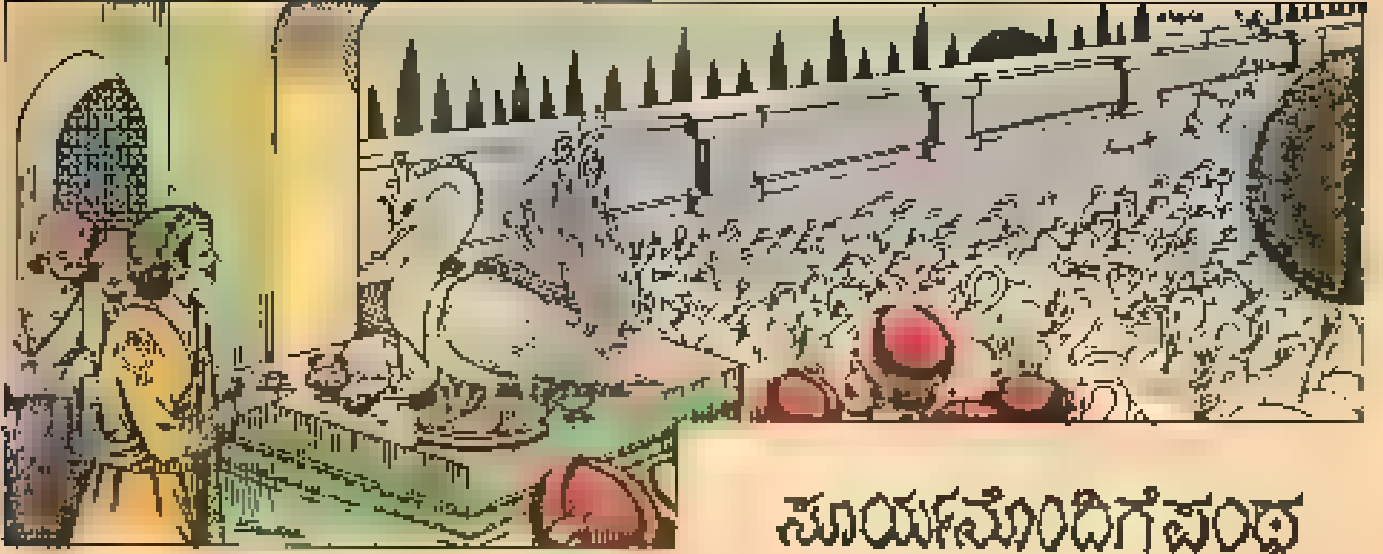
ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಸಂವಿಧಾನದ ಅನ್ವಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತಹ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು.

“*It comes with the territory, but I don't mind it.*”

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 26

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಪೂರೈಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಪಂಥ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತ ಪಾದತಲದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ತೋಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಂಸಗಳು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಒಂದು ಹಂಸವಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದನು. ಅದುದರಿಂದ ಅದೊಂದು ಹಂಸವು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಹಂಸಗಳಿಗಿಂತರಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಗುಣಗಳಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಮೇಳು ಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದು ತೋಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಂಸಗಳಿಗೂ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಹಂಸಗಳೂ ಅದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸುಗುಣರಕ್ತ ಸುಪನ್ನತೆಗಳಿಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವ ಆ ಹಂಸಕ್ಕೆ 'ರಾಜಹಂಸ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ತನ್ನಂತೆ ಬಂದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ರಾಜಹಂಸವು ತನ್ನ ಗುಂಪಿ ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ದೂರದ ಸರೋವರ ದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿ, ಕತ್ತೆ ನಿಯಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಸದ ದಂತಹ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಶೀ

ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಬುಗಾರದ ಚಾಂದಿನೀ ಹರಡಿಸಿ ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಶೀ ರಾಜನು ಆತ್ಮಯಾದಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಾರೆಗಳ ನಡುವಿನ ಜಿಂಧ್ರನ ಹಾಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ರಾಜಹಂಸದ ಚೌನೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ರಾಜ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿತು.

ಆ ರಾಜಹಂಸದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನ ತೀವ್ರಿಯೂ, ಶೇಷಸ್ಥೂ ಇರುತ್ತದನ್ನು ರಾಜನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಸೇವಕರಿಂದ ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ರಾಜಹಂಸವನ್ನು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆದನು. ಅದು ರಾಜನ ಕರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಬಂದು ವಿರಗಿತು.

ಕಾಶೀ ರಾಜನು ರಾಜಹಂಸಕ್ಕೆ ಘನರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜಹಂಸವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಪ್ತಾಯತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇ

ಒಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದ ಮು-
ಖಕ್ಕೆ, ದಳಿ ಮೇಲೆ ಫಲಕವೊಡ್ಡಿ ಇರಲು ಕೂ-
ಡಾಕೊಳ್ಳಿ ಬಂದಿತು. ವಿಷ ಉರಿಸುವಂತೆ ನೋಡು-
ವಾಗಿ, ಸೊಂಟದೊಳಗೆ ರಾಜನು ಒಳಿ ಬಿಡು-
ವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು
ತನ್ನಯನಾದನು.

ಅವನು ರಾಜಕುಲವನ್ನು ತನ್ನ ಬಂಗಾರದ
ಖಂಭಾವ ಮೇಲೆ ಒಡ್ಡಿಸಿ, ಒಂಗೂರು ತಾಟ-
ಗರಕ್ಕೆ ಮಾರುವನೋ, ಒಂಗೂರು ಕುಶಲಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಗಿನ ಮಾರುವನೋ ತುಮು ಅದರ ಮುಂಚ್ಚಿನ
ತುಮಾ ದನದ ರಾಜಕುಲವನ್ನೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿ-
ಸ್ಮಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹಂಸಬಾಲರ ಹುಡುಗಾಟದಿಂದ ನಡೆದ ಸಮಾ-
ಚಾರವನ್ನೇ ಹೇಳಿ, "ಅ ಸ್ವ ದೇವಿವಾ ನನ್ನ
ಉಪಚಾರದಿಂದ ಹೀರಿತು. ಇನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮರದ
ಲಾರ" ಎಂದಿತು ರಾಜಕುಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ರಾಜನು, "ಮಹಾಕುಲ-
ಕುಲವಾಗಿ ಮಹಾಕುಲವನ್ನು ಮಹಾಕುಲ-
ವನ್ನು ಮಹಾಕುಲವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊ-
ದಿದೆ" ಎಂದನು.

"ಯಾಗೆ ನನಗೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ರಾಜನು, ನನ್ನ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಕುಲವನ್ನು ಮಹಾಕುಲವನ್ನು ಕೂಡ-
ಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ
ಕೂಡಲೆ" ಎಂದಿತು. ರಾಜನು "ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ
ಕೂಡಲೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು
ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು
ಅ ಕೂಡಲೆ ನಾಲ್ಕು ಕೊಡಲೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು
ನಿಡಲಿತು ರಾಜನಿಂದ. ಅಮೋಘ ತನ್ನ ಕೊಡಲೆ
ಒಂದು ಗುಲಿ ಕೊಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲೆ
ಕೊಡಲೆ.

"ನಾನು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ
ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ ಕೂಡಲೆ

ಪಿತೃಮಾತೃ ಸಾಸು ಹಾರಿಮೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬರ
ಬಾಣವನ್ನೇ ತಂದು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.
ಅದರ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದ
ದಿಂದಲೇ ಇವು ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ಬಹುದೇ ಹೊರತು. ನನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲು
ಸಮರ್ಥರಾದವರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು " ಎಂದು ಹೇಳಿತು
ರಾಜಹಂಸ.

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದ ಹಾಗೆ ಬಿಲ್ಲು
ಗಾರರು ಬಿಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದು ತಂದು ರಾಜಹಂಸವು ಅವರವರ
ಮುಂದೆ ಹಾಕಿತು.

ರಾಜನೂ ಅವನ ಪರಿವಾರದವರೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ
ಪಟ್ಟರು. "ರಾಜಾ! ನೋಡಿದೆಯಾ ನನ್ನ ವೇಗ
ವನ್ನು! ಇದು ನಾನು ಬಹು ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾರಿದಂತಹ
ಕಣ್ಣಿನ ವೇಗ ಅಷ್ಟೇ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿಜಯೇಗೆ
ಮುಂದು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಉಂಟು
ನೋಡು" ಎಂದಿತು.

ಅತುರದಿಂದ ರಾಜನು, "ಪಕ್ಷಿರಾಜಾ, ನಿನ್ನ
ವೇಗವು ಎಂತಹುದೆಂದು ಮಾದರಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ
ದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಿಂಚಿದ ವೇಗವು ಬೇರೆ ಯಾರಿ
ಗಿರುವರೂ ಇದೆಯೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.
ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಹಂಸವು, "ಇಲ್ಲದೆ ಏನು? ನಾನು

ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಕಡೇ ಪಕ್ಷದ
ವೇಗದಿಂದ ಹಾರಿದರೂ, ನನಗಿಂತ ಸಾವಿರವಾರು
ವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ, ಅದೇ
ಕಾಲವೆಂಬ ಸರ್ವ ಆ ಕಾಲಸರ್ವವು ಅನುಕ್ರಮವೂ
ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗ ಸಲಾಗಿ
ದಮ್ಮ ಪ್ರಚುತ ವೇಗದಿಂದ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ"
ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಭೀತಿಯಿಂದ
ನಡುಗತೊಡಗಿದನು.

ಆಗ ರಾಜಹಂಸದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬೋಧಿ
ಸತ್ಯನು ರಾಜನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತ, "ರಾಜಾ,
ಕಾಲಸರ್ವವೊಂದು ಇರುವುದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು
ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ದೂವ ರೂಪವೂ ಇಲ್ಲ.
ನಿತಿಮತವಾಗಿ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಪುನಃ ಜನ್ಮ ಸಾಗಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಯಾರಿಬಲೂ ಯಾವ
ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ವಿಧಿ
ಗಳನ್ನು ಕ್ರಮತತ್ಪದ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ,
ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು
ಮೃದುಮಾದ ಸುಖ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಆಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು
ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ" ಎಂದು
ತತ್ವಬೋಧೆ ಮಾಡಿದನು.

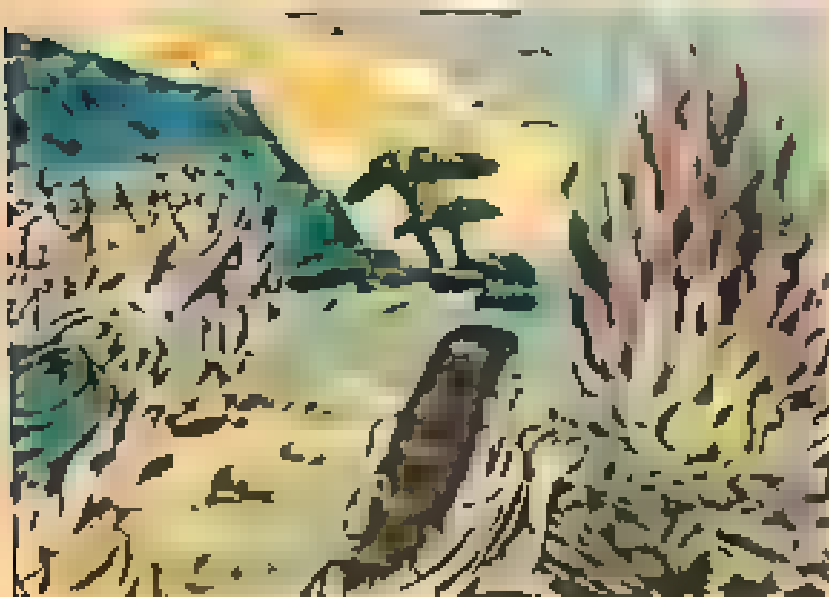
ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದ ಕಾಶೀ
ರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನನನು.

ಬೆಂಟೆಂಕ್, ಡಲ್ಹಾ ಸೀ

ಪತ್ನಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ
 ದ್ವಿಪ್ರಪಂಚ ಭಾರತದೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ
 ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ
 ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾನಿಟಿ
 ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
 ಇವರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ
 ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಅಧಿಕಾರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ
 ಕಾಲದಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯಾನಿಟಿ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

[illegible]

ಗೊಡವರು ಸತ್ಯ ಪೋಷಣೆ ಪಂಡಿತರಾದವರಾದುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾದ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ಒಮ್ಮೆ ಇದ್ದರೂ ಮೇಲೆ ಈ ಭಕ್ತಿ, ಯೋಗ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಆಚಾರವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ನೈರಾಧರ್ಮವಾಗಿ, ಅನೈರಾಧರ್ಮವಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಯಿತು. ಈ ಅನೈರಾಧರ್ಮವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪಂಡಿತರು ಮೆಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ದೊಡ್ಡದೊಳಗಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಗ್ನರು ಎಂಬ ಜಾತಿಯವರ ಗುಂಪು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ದಾರಿ ಪೋಕರ ಮೀರಿ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಂಟನ್ ಪ್ರಭು ಭಗ್ನರನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಯುಪ್ರದವಾಗಿ ಕಡೆಗಾಸಿ ಬಿಟ್ಟನು.

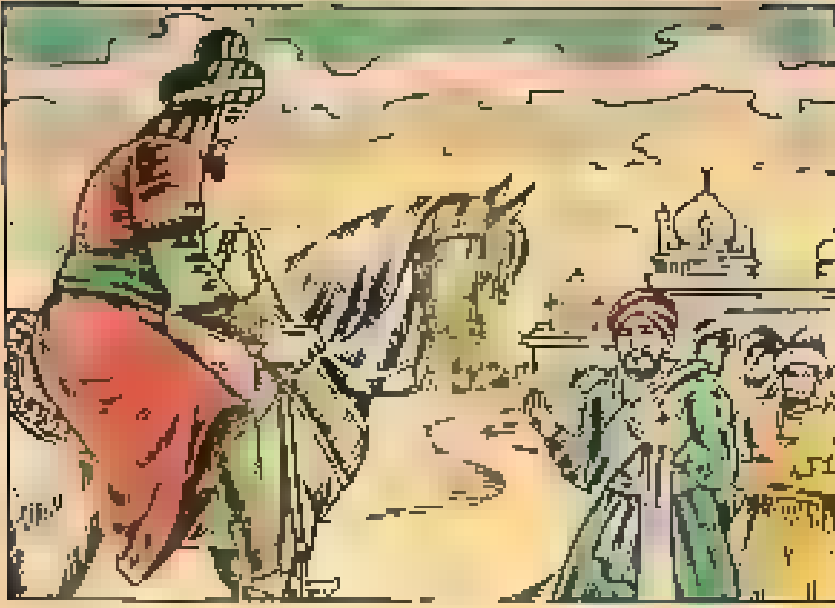
ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವೈರು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬರ ಬೇಕೆಂದು ಹುಳಿ ಕೊರುವ ದರಾಸಾರವಿತ್ತು. ಈ ದರಾಸಾರವನ್ನು ಕೊಡಾ ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಬೆಂಟನ್ ಪ್ರಭು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದೊಳಗು ಸೂಕ್ಷ್ಮರನ್ನೂ ತಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಡೆಸುತ್ತ.

ಭಾರತೀಯ ಪರಿಚಾರಕರಲ್ಲಿಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೂಚಕವು ಇತ್ತು. ಕುಡುಮಾಸ್ತಿ ಕುಡುಮಾಸ್ತಿ ಕುಡುಮಾಸ್ತಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬೆಂಟನ್ ಪ್ರಭು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದೊಳಗು ಸೂಕ್ಷ್ಮರನ್ನೂ ತಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಡೆಸುತ್ತ.

ಗಿರಿಯ ಸಮ ಮಹಾವಲ್ಲಿ ತಲ್ವೂ ಪ್ರಭು
ಭಾರತ ರೇಶ್ಮಿ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಆದನು.
ರಾಜಾಜಿಂಗ್ ತೀರಿತೋದಮೇರೆ, ಸ್ವರ್ಗೀ
ಪ್ರಿಟಿನ್‌ರಂಗೂ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧಗಳು ಪ್ರಾರಂಭ
ವಾದುವು. ತಲ್ವೂ ಪಂಪಾಬನ್ನು ಪ್ರಿಟಿನ್
ಅಪರಾಧ ದೋಷಿಗೆ ಸೆರಿಸಿ, ಪಂಪಾವರಣದ
ಒಮ್ಮರಗದವರಿಗೆ ಪ್ರಿಟಿನ್ ಸಾವಪ್ರದ್ಯವನ್ನು
ಮಿಕ್ಕರಿಸಿದನು.

[illegible][illegible]

ಅದೇ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಾಸಕ ನಾದ ವಿರಜನೆಯ ಸೀಮ್ಬಾದಾಜಿರಾಜಾಜಿವ ದತ್ತ ಪ್ರಪ್ರಸಾದ ಸಾನ್ಸಾಗಾಡೇಬನನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಪಾರಸಿಯಾರನೆಯು ಕುಪ್ಪಿಗೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಡೆಲ್ಹಿಸ್ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾನ್ಸಾಗಾಡೇಬನು ಪ್ರೀತಿಯಿಗೆ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರು ಮಾಡನು.

ಡೆಲ್ಹಿಸ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದಿ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಗ್ಗ ಬಹಳ ಖಾತ್ರಿಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲಿತವಾಗಿರುವ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ೦೦೫೩ ರಲ್ಲಿ ಧೋಬಾಯಿ ಯಿಂದ ಥಾನಾದ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬದಾರಿ ಹಾಕ ಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂತಿ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಿದುದು ಮೊತ್ತಮೊದಲ ದೇಶವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವರ್ತಿಸುವಹಾಗೆ ಆಧಾನವು ಅಂಟಿಯುಗುನು ಮನ್ನು ಅಮಲುಗೊಳಿಸಿದನು ಡೆಲ್ಹಿಸ್ ಕಲಕತ್ತಾ, ಬೋಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕೂಡಾ ಡೆಲ್ಹಿಸ್ಗೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನು.

ನಾನುಮುಖನೇ!

ಅನೇಕ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಊರಿ ನಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಮುಖನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸಾವುಕಾರ ನಿಧನನು. ಅವನು ಹ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭ ಗಳಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲವೆ. ಫಲ ವೃಕ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತೋಟವು ಅವನಿಗಿತ್ತು.

ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ತೋಟದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ತಾನು ಒಡುಕುರಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟೇ ತಿಂದಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಗಿದು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಶಿಲಾಮುಖನು ಒಣಗಿ ಗಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಹೋದಂತಹ ಜಿಪುಗು. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅಷ್ಟೂ ಫಲಗಳನ್ನು ತಾನೂ ತಿನ್ನಲಾರ, ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡಲಾರ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ತಿಂದರೂ ಅವರ ಬೆಲೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ದಾಸಧರ್ಮಗಳೆಂದರೆ ಎನುಬಂದೇ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಮರಗಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲು ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು ಶಿಲಾಮುಖ. ಅಳುಗಳು ಬೆಳೆದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ನೆಲ ಕ್ಕಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡದು ಬೇರೆ ಸಣ್ಣದು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿಲಾಮುಖನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಬೀಳದಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾವರಿಗಳ ಹಣ್ಣು, ಅರ್ಧ ರೂಪಾಯಿಯವು, ಮುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿಯವು, ದೊಡ್ಡವು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯವು. ಈ ಲೆಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಪಾವರಿಯ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿಷ್ಟೆ? ಅರ್ಧ ರೂಪಾಯಿಯ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಷ್ಟು? ಹೀಗೆ ಗಣನೆಸುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿಲಾಮುಖ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯವನೊಬ್ಬನು ಮನಸ್ಸು ಕೇಳದೆ ಒಂದು ದೋರೆಗಾಯಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವುದು ಶಿಲಾಮುಖನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

"ಏನೋ ಇದು ಕೆಲಸ? ಅವರ ಬೆಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ನಿನ್ನ ಕೂಲಿ ಅರ್ಧ ರೂಪಾಯಿ. ನಾಳೆ ಕೂಡಾ ನಿನಗುಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಾಕಿ ತೀರಿಸ

ಅ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದುವವನಿಗೆ ಬಾಬಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರೂವುತ್ತಿತ್ತಿತ್ತು ಅನ್ನಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಮಗುವ
ರುಪಿಯನ್ನು ನೆನೆಯ ಕಿವಿಮೇಲಿನಿಂದಲೂ ಪೊಳ್ಳು
ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈದು ಮೂರು ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಇದ್ದಿತು. ಅವರ
ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆ
ಇದ್ದು, ಆ ಪಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರೆದಿರುವ

ರಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವಾಗ ಗಾ ಮುನುಷ್ಯರವಾಗ
ಮೊಂಡು ಮರವೂ ಬೇತರಿಸಿ ಬಿಡುರಬೇಕು!

ಆ ಮಧುರ ಗಾನದಿಂದ ಶಿಲಾಮುಖಿನಿಗೆ
ಮನೋ ಒಂದು ಆನಂದ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ
ಹೋಗಿ ಆ ಪುಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಗೂಡಿನಿಂದ ಮುಕ್ತ
ಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅದು ಹೆದರಿ ಗಾಬರಿ
ಯಾಗಿ ಒದರಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ; ಅರ್ಗನಾದಮೆಚ್ಚಿಸಲೂ
ಇಲ್ಲ. ಹಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮೌನವಾಯಿತು ಅಷ್ಟೇ!

"ಏ ಪಕ್ಷಿ! ನೀನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಅರ್ಥ
ವಾಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಾನು ಏಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ಹಿಡಿದನು ಗೊತ್ತೋ? ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಗದಿಂದ ಹಾಡುವ
ನೀನು. ನನಗೆ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭ
ವಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲೆಯೋ ಅಂತ ?
ಜನರು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಒಂದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು. ಹೇಗೆ?" ಎಂದು.

"ಶಿಲಾಮುಖಾ ! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನೀನಿಗೆ
ಲಾಭವಾಗುವ ಮೂರು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ"
ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ

ಪಕ್ಷಿ ಮೂನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದುದನ್ನು
ಕೇಳಿ ಶಿಲಾಮುಖನು ಬೆರಗಾದನು. ಅವನು ಸುಮ್ಮನೆ
ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎನೋ ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ
ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

"ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೇಳುವಿಯೋ?" ಎಂದು ಅವನು
ಕೇಳಲು "ಹೌದು ಹೌದು" ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಿದೆ ಶಿಲಾಮುಖನು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು
ಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಿಟ್ಟನು.

ಅದು ಭರಗ ಹಾರುತ್ತಿರಲು, ಲಾಭದ ಮಾತು
ಯಾವಾಗ ಕಿವಿ ಬಿಳುಪುಮೋ ಎಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು
ತೀಡಿಕೊಂಡನು ಶಿಲಾಮುಖ.

"ಇಕೋ, ನಾನು ಹೇಳುವೆನೆಂದ ಮೂರು
ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ವಿನೆಂದರೆ, ಶನ್ನಲ್ಲಿ

ಇಲ್ಲದೇ ಹೊಂದ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಂತ
ಬಾರದು!" ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಆ ಪುಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿ.

"ಇದಂಥ ಹೊಸ ಮಾತು! ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದು
ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು
ಇದನ್ನು ಈಗ ಕೇಳಬೇಕಾದಂಥ ಮೂರ್ಖನು
ನಾನಲ್ಲ!" ಎಂದನು ಶಿಲಾಮುಖ.

"ಶಿಲಾಮುಖಾ! ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮೂರ್ಖನೇ.
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿರುವಾಗ
ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹುಣಿ ಛಾರದಷ್ಟು ಒಂಗಾರದ
ಮಧುವಿರುವುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿ!"
ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ

"ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ! ಅಪ್ಪಿಧಿಕ್ಕೇ ? ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಎಂಥಾ ಪಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ!" ಎಂದು ಶಿಲಾಮುಖ
ಹಣ್ಣುಬಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಕ್ಷಿ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕು, ರೆಕ್ಕೆ
ಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, "ಶಿಲಾಮುಖಾ! ನೀನು

ಮೂರ್ಖನೇ ನೀಜ, ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಬಾರವಿದೆಯೆಂದರೆ, ಆ ಮೂರು ಭಾರವೂ
ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚು!" ಎಂದಿತು.

ಶಿಲಾಮುಖನು ಕೆಟ್ಟ ಕೋಪದಿಂದ, "ಓಹೋ!
ಸುಳ್ಳಿನ ಮುದ್ದೆಯೇ ನೀನೋ!" ಎಂದು ಕಿರಿಚಿ
ಹಲ್ಲು ಕಡಿದನು.

"ಸುಳ್ಳನ್ನೆವರೂದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಈಗ ಒತ್ತಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಾತು ಕೇಳು.
ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರಿಸುವ ತೀರ
ಬೇಡ." ಎಂದಿತು ಹಕ್ಕಿ.

"ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕು? ನನ್ನಿಂದಲೇ
ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲಾ!" ಎಂದನು. ಶಿಲಾಮುಖ.

"ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೊತ್ತಿರುವವನು ತಪ್ಪಿನತ್ತ
ಸುಪ್ತ ಮೂರ್ಖನು ನೀನು. ಇನ್ನು ಮೂರನೇ
ಮಾತು ಕೇಳು. ಇದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ಗಟ್ಟಿ
ಬಂಗಾರದ ಮಾತು. ಆ ಗುಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ
ಗೊತ್ತಿರುವಂತಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಪಕ್ಕಾ ತಪ್ಪಕ್ಕ
ನಪ್ಪವನ್ನೇ ಮೈಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡ ಶತ
ಮೂರ್ಖ! ತಲೆಬದ್ದ ಮೂಲೆದ್ದ ಮಗುಗಟ್ಟಿ
ಒಂಗಾರವಾಗುವವನು ನನ್ನದೇ ಮಾತಿನವನು! ನಾನೇನೂ
ಸುಳ್ಳಿನ ಮುದ್ದೆಯಲ್ಲ. ಈಗಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ
ಯಾವ್ವ?" ಎಂದಿತು ಆ ಗಡುಸು ಪಕ್ಷಿ.

ಈವಾರಿ ಶಿಲಾಮುಖನು ಮೊದ್ಲ ಬೆಳ್ಳು ಒಡೆದು
ಕೊಂಡವನಂತೆ, "ಹೌದು, ನಾನು ಮೂರ್ಖನೇ!"
ಎಂದು ಹಣೆ ಚೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಬದ್ದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದ್ಲ
ದೊಂದು ಸುಳಿಗಾಳಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ಯಾಗಿ ಎದ್ದಿತು.
ಒಮ್ಮೆಗೇ ಮರದ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಬರಬರನೆ ಉದುರಿ
ದುವು. ಮರಗಳೆಲ್ಲ ಗಿರಿಗಿರಿ ಕಿರುಗಿದುವು. ತಾಯಿ
ಬೇರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೇಳ ತೊಡಗಿದುವು ಮರಗಳು.

ಭಯದಿಂದ ಶಿಲಾಮುಖನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತು ಕೂಳಿತ್ತ. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಕಣ್ಣು
ಬಿಡಿಸಿ ಮೋಡಿದ್ದು ಗಾಳಿಯ ಶಫಸ ತಗ್ಗಿದೆ
ಮೇಲೆಯೇ. ಆಗ ಏನವ! ಚಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಎಲ್ಲಿ
ಹೋಯಿತೋ ಏನೋ! ಅವನು ವಾಸಮಾಡುವ
ಗುಡಿಸಲು ಫಾರ್ಟಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಗೋಡೆಗಳು
ಮಾತ್ರ ಗುರುತಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದುವು.

"ಒತ್ತೋದೇವಿ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ
ನಾನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೂ
ಅನುಭವಿಸಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಆರೆ
ವಟ್ಟಿದನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನೀಜೋ ನಾನು
ಮೂರ್ಖನೇ!" ಅಂದುಕೊಂಡು ಶಿಲಾಮುಖನು
ಹಗುರದಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಹಣದಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಹೊಸ ಬಾಳುವಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದನು.

ಆಪೂರ್ವದ ಅಂತ್ಯ

ಪುರಾಣಪುರಮೇ ಉರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೊಡ್ಡ ಅಕ್ಕಿ ನೂಸಲಿಗೆ ಚೈತನ್ಯನೂ ಒಬ್ಬನು ಯುವಕನಾದ ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ಹೊಸತಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆ ತುಂಬದ ಹೆಂಡತಿ ಭಾನುಮತಿ ಸುವರ್ಣರ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳ ಜನ್ಮದಿನದ ಹಬ್ಬದ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಚೈತನ್ಯನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಹುಮೊನ ಕೊಡಲು, ಪುಟ್ಟಣದಿಂದ ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾಯು. ಕತ್ತಲೆ ಬರುವುದರೊಳಗೇ ಉರಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಚೈತನ್ಯನು ಒಂದಿಗಾರ ಹಾಲಪ್ಪನಿಗೆ "ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಗವೆ ಓದಿಸಪ್ಪ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಒಡೆಯರೇ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಹಾಲಪ್ಪನು ಕುದುರೆಯ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಚಾಟಿಯ ಧ್ವನಿ ಹಾರಿಸಿ, "ಹೈಹೈ" ಎಂದನು. ಕುದುರೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಓಡತೊಡಗಿತು. ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ತೂಕಡಿಲೆ ಒಂದಿತು.

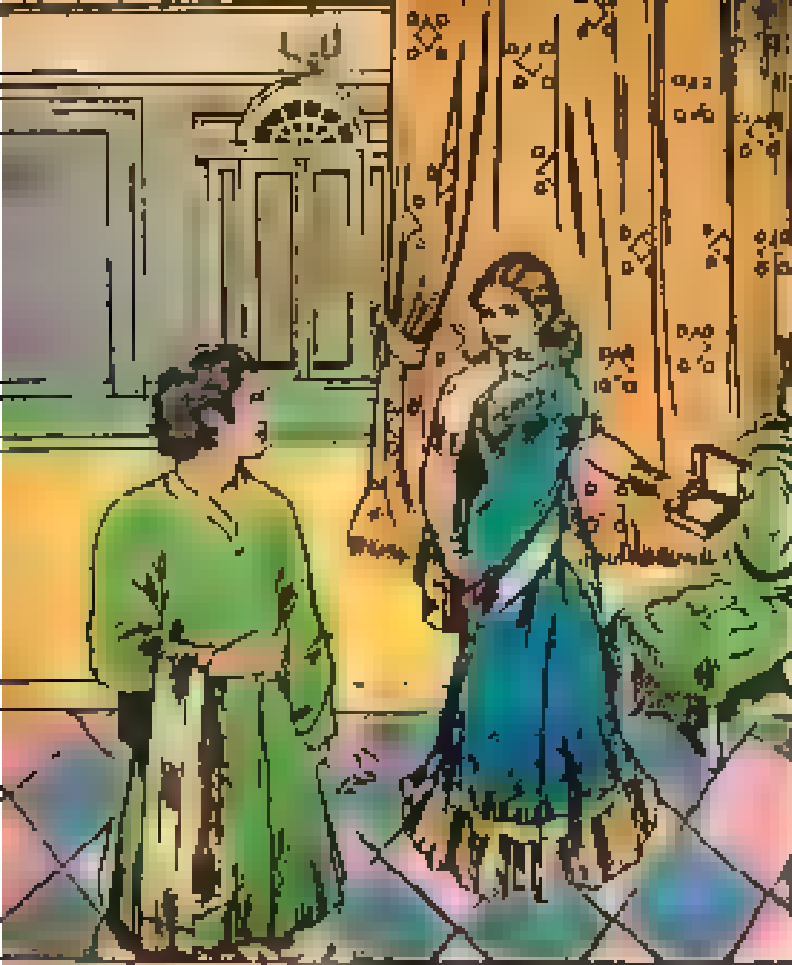
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಾಡಿ ನಿಂತುಬಿಡಲು ಚೈತನ್ಯನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು "ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಹಾಲಪ್ಪನು ದಾರಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನನ್ನ ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ, ಇವನು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗ ಕಾಲಪ್ಪ. ಇವನ ತಾತ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅದು ನಮ್ಮೂರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಬೇಗ ಹೋದರೆ ಕಡೆಗಾಗುವಷ್ಟಾದರೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

"ಎಂದರೆ ಈ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಲು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸರಿ, ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದನು ಚೈತನ್ಯ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯ ವರು ಹತ್ತುವುದು ಇಷ್ಟವಾಗದು. ಹಾಲಪ್ಪನ ಒಂಥು ಕಾಲಪ್ಪ ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಗಾಡಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತನು.

ಗಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿತು. ಹಾಲಪ್ಪನು ಆಗಾಗ ಚಾಟಿಯ ಧ್ವನಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮೊದಲೇ ಅದು ಎರುತಗ್ಗಾದ ಬೀದಿ, ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ

ಬಾವು ತಿರುಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರವೊಂದು ಹೋದಕ್ಕೆ ಘಟ್ಟನೆ ಹಾರಿತು. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಗಾಡಿ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೊರತು. ಹಾಲಪ್ಪನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಾರಿದನು. ಚೈತನ್ಯನೂ ಕಾಲಪ್ಪನೂ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಚೈತನ್ಯನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಹಣ್ಣಿನ ಒಟ್ಟುಗಳೂ, ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಬಿದ್ದುಹೋವು.

ಕಾಲಪ್ಪನು ಮೊದಲು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಹಾಲಪ್ಪ ಕಾಲಪ್ಪನು ಸೇರಿ ಚೈತನ್ಯನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ಬಲಗಾಲಿನ ಗಂಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳುಕಿ ಕೊಂಡಿತು. ಆಮೇಲೆ ಕಾಲಪ್ಪನೂ ಹಾಲಪ್ಪನೂ ಕೂಡಿ, ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ ಎತ್ತಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡರು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವರ ಗಾಡಿ, ಉಡುಪನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಲಪ್ಪನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಚೈತನ್ಯನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ಮುಂದಿರುವ ಒಂದು ಕಾಲಗಂಟು ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಮತ್ತೆ ಚಕ್ರವು ಬಂದಿರೋಳಗೆ ಹೋದನು. "ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಹಬ್ಬದ ಒಂದುಮಾನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು, ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಚೈತನ್ಯನಿಗೆ ಚಪ್ಪಟೆಯ ಹಾಗೆ ಯಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಾಲ ನೋಡುವುದು ಗಮನಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ.

"ಅಬ್ಬಬ್ಬ ! ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿ ಮುಳುಗಿಬಿದ್ದು, ನಾನು ಹೀಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡದು ! ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರ ತಪ್ಪಿತು" ಎಂದನು ಚೈತನ್ಯ.

"ಅಯ್ಯೋ ! ಮೊದಲು ಅಮ್ಮತಾಯಿ ಜ್ವರ ತಕ್ಕುತ್ತೇ" ಎಂದು ಭಾಸು ಮತ್ತೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

"ಅದಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ತಿಕ್ಕುವಿರುತ್ತೆ. ಮೊದಲು ನಾನು ತಂದ ಬಹುಮಾನ ನೋಡಿದಿರು !" ಎಂದು ಚಲುವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಚೈತನ್ಯ.

ಭಾಸುವು ತಿಕ್ಕಿದ ಗಾಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಳು. ಇತ್ತರ ದಿಂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಸುಂದರ ವಾದ ಸಕ್ಕ ವೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಳು.

"ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನನಗೊಂದು ಒಂದುಮಾನ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳಂತೆ ನೀವು ಏನು ತಂದೆರೆಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳಂತೆ. ಇದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಘಟ್ಟನೆ ಗಾಡಿಯಾಗಿ, "ಏನೇ ಇದು ನೀವು ತಂದಿದ್ದು ?" ಎಂದಳು.

ಚೈತನ್ಯನು ನೋಡಿದನು. ತಂದೆ ಆ ವೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು !

ಭಾಸು ಮತ್ತೆ ಚೈತನ್ಯನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತ, "ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನೀವು ತಂದ ಬಹುಮಾನ !" ಎಂದಳು.

ಜೈತನ್ಯವಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವೂ ಕೋಪವೂ
ಗಾಬರಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟಿಗೇ ಉಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಂತು.

“ಸರಿ ಸರಿ, ನೀವು ತಂದ ಒಳುಮಾವ ನಾಳೆಯೇ
ಎಲ್ಲರ ಇದ್ದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ
ಮೆಲೆಬಿಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಬಾಲಿಕೆ ಬೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಅಷ್ಟೇ ಇಟ್ಟು ಬೇಗಬೇಗವೇ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು
ಭಾನುಮತಿ.

ಜೈಹನ್ಯನು ಕೋಪದಿಂದ ಹಬ್ಬು ಕಟ್ಟುತ್ತ, ಕೂಸು
ಕೈರದಿಂದ ಹಾಳೆವನ್ನೂ ಕರೆಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಚಕಾಲವೂ
ಹೊರಗೆ ಹೋದನು. ಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು
ಎರಿಸಿಕೊಂಡವನ ಕಳ್ಳತನದ ಕೆಲಸವೇ ಇದು ಎಂದು
ಕೊಂಡನು ಜೈತನ್ಯ.

ಆಗ ಹಾಲಪ್ಪನು ಹುಟ್ಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಕುದುರೆ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಮಾರಿಸಿ ಮೊಡುತ್ತ ಅದಕ್ಕೆ
ದಾಕಾ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು.

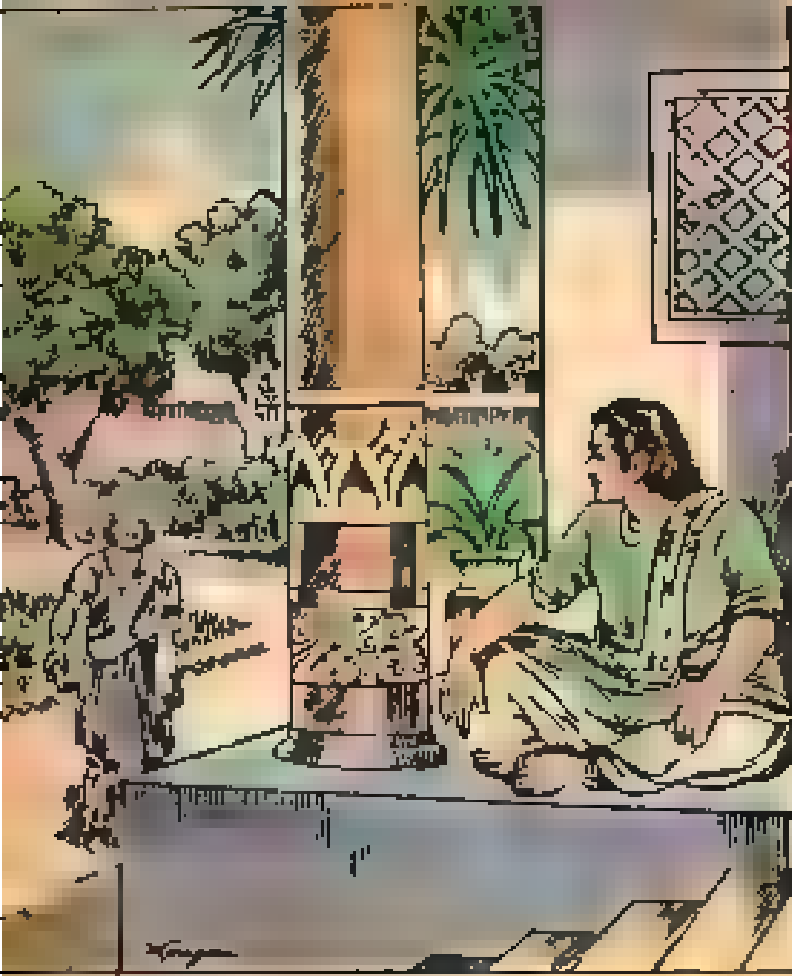
ಜೈಹನ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು, “ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ
ಜಿಕ್ಕನ್ನೇ ಮಗಾ ಅಂತ ಗೊತ್ತೇ ಕಳ್ಳಕೆಲಸವನ್ನು
ಗಾಡಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿದಿ. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ
ಮಗ್ಗುಕೊಂಡಾಗ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜೀವಿಯ ಮುಕ್ತಿಸ
ಹಾರವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿ, ಬಾಳೆ ಬೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ನನ್ನ ಬೀಲಬೊಳಗೆ ಹುಡುಕಿದ್ದಾಳೆ. ಕೊಡಬೇ
ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ” ಹಾರ ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು ಬಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ
ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಗುಡುಗಿದನು.

ಬುದ್ಧವಾದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜೀವಿಯ ಮುಕ್ತಿ,
ಕಳೆವಾಯಿತೆಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹಾಲಪ್ಪನ ತಲೆಗೆ
ಸಿಡಿಲಾ ಒಡೆದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವನು ಯಾವ
ಮಾನದಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದ
ತಲೆ ಬಾಗಿಿಕೊಂಡನು ಜೈತನ್ಯನು ಮೊಟ್ಟ
ಜರೆದು “ನಡೀ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿದೆ !” ಎಂದು
ಛೇತ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಲಪ್ಪನು

ಹಿಡುತಾ, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಗುಡಿಸಲಿನ
ಮೊದೆ ಹಾಲಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನನ್ನು
ಇವರು ಮೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು, ಹಾಲಪ್ಪನು
ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಧೂತ್ಯೆಂದು ಹಾರಿ, “ನಿನ್ನ ತೊಡು
ಮನೆಯ ಒಂಥುಗಳೆಲ್ಲ ಬೊಡ್ಡ ಬೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ
ರೆಂದಾಯಿತು. ಆ ಕಾಳಪ್ಪನನ್ನು ಹೋಗಲೇ ಅಂತ
ಗಾಡೀಲಿ ಕೊರಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಯ್ಯಾ ಅವರ
ಜೀಲಬೊಳಗಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಯ
ಹಾರವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿ, ಆ ತಾತನಿಗೆ
ಕನ್ನಾ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ, ಮುನ್ನ ಕಡಗದೇ
ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಆ ನಗವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಬಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ
ಹೌದು ಎಂದು” ಎಂದನು.

ತನ್ನ ತಾತ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವನೆಂದು
ತಿಳಿದು ಹಾಲಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ, ಹಾರದ ಕಳವಿನ
ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತವಳಾಗಿ, “ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ !

ತಾಕೂಗೆ ಅಪ್ಪು ಹೋರಾಗಿದೆಯೇ! ಯಾರೂ ನನಗೆ ಸುಧ್ಧಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುತ್ತ, ತಾಕನ ಮನೆಗೆ ಹಿಡುತ್ತಾ ಹೋದಳು.

ಚೈತನ್ಯನು ಕಾಲು ಉಳುಕಿನಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತ, ಮನೆಯ ಮುಖಾಂಗಲ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ, ಮನೆ ಯೊಳಗಿನಿಂದ ಕನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಗಿನದೊಬ್ಬಳು ಸುಂದರವಾದೊಂದು ಕೆರಕಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಹೋಗ ತೊಡಗಿದಳು.

ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಭಾನುಮತಿ, ಚೈತನ್ಯನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, "ಇವಳೇ ಆ ಸ್ನೇಹಿತೆ. ಅವಳೊ ತಾನು ತಂದುದನ್ನು ನಾಳೆಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳಂತೆ. ನೀವು ಪಾಲಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಂದಿ ರಂದು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿರಿ. ಆಗುತ್ತೆಯೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವೆಂತ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ತೈಲ ಹಚ್ಚಿ ಕಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೋ ಕೋವದಲ್ಲಿ ಬೈದಾಡಿ ಬಂದಿರಲ್ಲಾ!" ಎಂದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಚೈತನ್ಯನ ನೋವು, ಬಂತೆವೂ ಕೋವವೂ ಒಪಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಡತಿ ಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾಳಪ್ಪನಿಂದ ಹಾಲಪ್ಪನು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ತರುವನೆಂದು ಚೈತನ್ಯನು ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತ, ಜಗಲಿಗೂ ಬಾವಡಗಿಗೂ ಅಂಗಲಟ್ಟು ಎಡತಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಆಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ನಗಗಳ ಅಂಗಡಿಯ ಯಜಮಾನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ಕ್ಷಮಿಸಿ ಚೈತನ್ಯರೇ. ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸದ ಅಳು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒದು ಅಂಥಾಥೇ ಪಾಲಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಚೀಲ ದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ರಾತ್ರಿ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಪಾಕ ನಡೆದ ಈ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಚೈತನ್ಯನು ಅವನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅಂಗಡಿ ಒಡೆಯನು ತನಗೆ ಅವಸರವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಚೈತನ್ಯನು ಹಾಲಪ್ಪನನ್ನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೆನೆಯುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆಯ ಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಹಾಲಪ್ಪನು ಹೆಂಡತ್ತು ಒರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

"ಹದರ ಬೇಡೋ ಹಾಲಪ್ಪಾ, ಬಾ ಬೇಗ! ಎತ್ತು ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನಗಾಗಿ ಕಾಯೋದು!" ಎಂದನು ಚೈತನ್ಯ, ಕಷ್ಟ ಒಡೆವವಂತೆ ಹಾಲಪ್ಪನು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೊಡರೇ, "ಆ ಮುತ್ತಿನ ಪಾಲಿ ಕಾಳಪ್ಪನ

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತೋ ಹಾಲಪ್ಪಾ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಳವ್ವನ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹ ವಟ್ಟಿ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಅಂಗಡಿಯ ಬಟ್ಟು ಬಂದೆವ್ವ. ಇದೀಗ ಅಂಗಡಿಯವನೇ ಆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಜನ ಕಳಿಸ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದನವ್ವಾ ಎಂದಿನಂತೆ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿರು” ಎಂದನು.

ಹಾಲಪ್ಪನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಬೈತನ್ನಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, “ಅಯ್ಯಾ, ಪಾರ ವನ್ನು ಕಾಳವ್ವನು ಕದ್ದನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು” ಎಂದನು.

“ಆದೇನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಬೈತನ್ನನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೊಡಲೇ ನನ್ನ ಪಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಒಡಿಸಿದೆ. ಸಾಯಲು ಬಿದ್ದಿರುವ ತಾತ ವಿನಾದರೂ ಹಣ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತನಗೆ ಕೊಡುವರೆಂದು ಆಶೆಪಟ್ಟೇ ಕಾಳವ್ವ ಬಂದ ನಂತೆ. ಮುಂದೆ ಆವೇಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಬೈದು ಹೊರಟುಹೋದನಂತೆ ಆ ಕಾಳವ್ವ. ನನ್ನ ಪಂಡತಿ ಬೆಳತನಕ ತಾತನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮೊತಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಆ ತಾತಯ್ಯ ಹಣ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಜಾಗವನ್ನು ನನ್ನ ಪಂಡತಿಗೆ

ಮೇಳಿದ್ದಾರೆ ತಾನು ಸತ್ತು ಹೋದವ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆ ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ” ಎಂದನು ಹಾಲಪ್ಪ.

ಆ ಕಾಳವ್ವನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಅಪೋಹ ಪಟ್ಟುದು ರಿಂದ, ಆ ಮುಂದುವರಿದ ಮುತ್ತು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಹಾಲಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಂತಾಯಿತು.

“ಬೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಹಾಲಪ್ಪಾ ! ಆ ತಾತನ ಹಣ ಎಷ್ಟಿದ್ದೀತು ? ಸ್ವಲ್ಪ ಘನವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೀತೋ ?” ಎಂದು ಬೈತನ್ನನು ಕೇಳಿದನು.

“ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವೇ ಇದೆ. ಆ ಹಣದಿಂದ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರುಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದನು ಹಾಲಪ್ಪ ವಿನಯದಿಂದ.

ಇಂತಹ ಹಾಲಪ್ಪನನ್ನು ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಕಠಿಣ ವಾಗಿ ಬೈದುಹಾಕಿ ನೆನೆದು ಬೈತನ್ನನು ನೊಂದು ಕೊಂಡನು. ಅವನ ಹಾಲಪ್ಪನನ್ನು ಆದ್ವೈತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಮಾಡಿತು. ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನೀನು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನೀನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ವಿವಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಕೋಚವಡದೆ ಕೇಳು” ಎಂದನು.

ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು

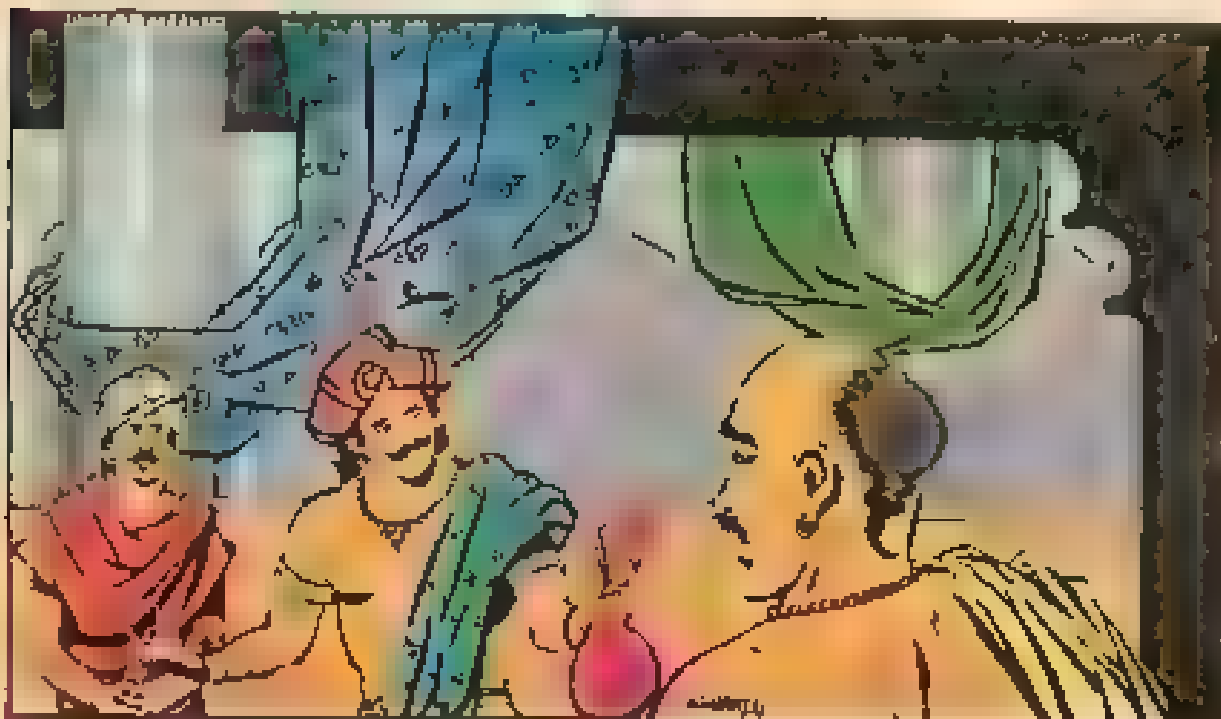
సాక్షి పత్రికలో ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని వార్తల వివరాలను తెలుగు భాషలో ఉన్నట్లుగా అందించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారని తెలిపారు.

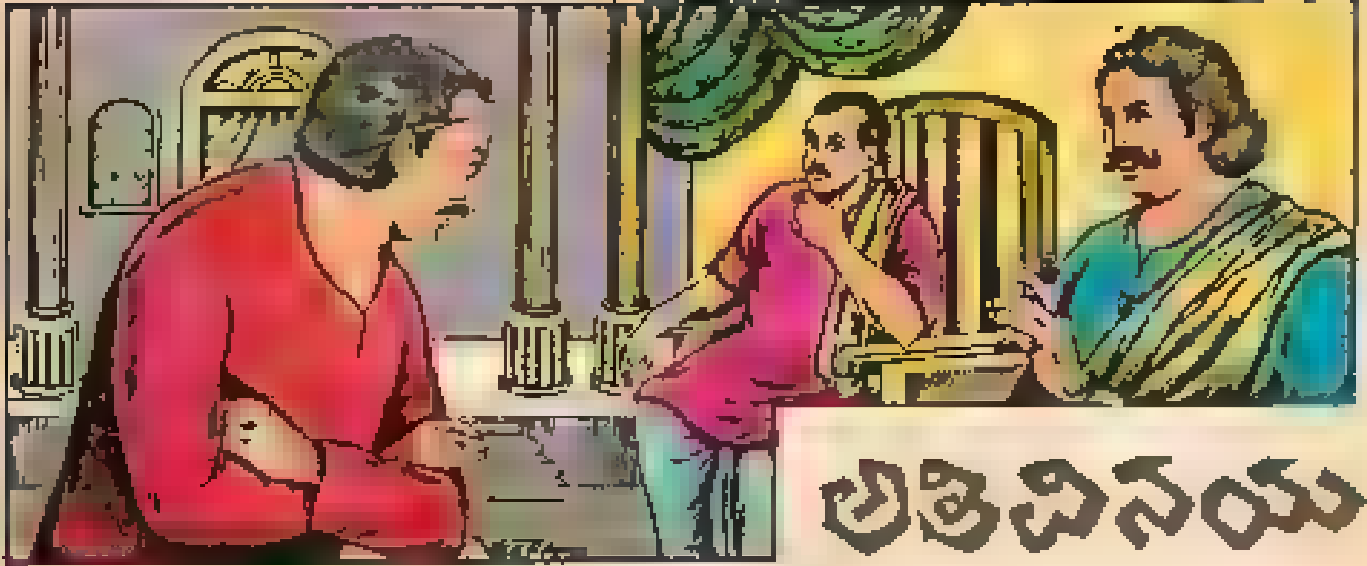
“ಶ್ಯಕ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವ” ಉರು ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಹುಣಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಮಹೋತ್ಸವ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಬಿ.ಎಸ್. ಶ್ಯಕ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವ
ಪ್ರಗತಿ ನಡೆಸಿ “ಶ್ಯಕ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವ” ಉರು ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಹುಣಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಮಹೋತ್ಸವ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಬಿ.ಎಸ್. ಶ್ಯಕ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವ

అందుచేత పాపమును దూరము చేయుటకు ముందుగా మనస్సును నిశ్చలము చేయుట అవసరము. అందుచేత మనస్సును నిశ్చలము చేయుటకు ముందుగా మనస్సును నిశ్చలము చేయుట అవసరము.

ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಮರಣವನ್ನಪ್ಪಿದ ಈ ಕೀರ್ತಿಗೈದಿರುವ ಈವರೆಗೆ
ನೂರಾರವರೊಳಗನ್ನು ಕಂಡು ಪೂಜಾರ್ಹಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕುರುಹುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವುದು. ಈ ಕುರುಹುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವುದು.

[illegible]

ಲತೆವಿನಯ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಶಂಕರ ಮುಖ್ಯ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬವರು ಸ್ಥಾಪಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಂಕರರು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಇದ್ದಿತು. ಇತರರಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮತ್ತಿರ ರಂಗಪ್ಪ ಎಂಬನು ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರನ ಮನೆಗೆ ಆಗಾಗ ಹೋಗಿ ಒಂದುತ್ತಿದ್ದನು. ಶಂಕರನು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿಮತನೂ ಗೌರವಪಾರಿಯೂ ಆದುದರಿಂದ 'ಅವನ' ಬಳಿಗೆ ದಿನಾ ಆಗಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದೇನೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಗೌರವವನ್ನೂ ವಿವರವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಂಕರನ ಗುಮಾಸ್ತನು ಶಂಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಮರ್ಯಾದೆ ತನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಗುಮಾಸ್ತನು ತನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಂಕರನು

ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಲು ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಗದಗದಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವನು ಮಿತ್ರ ಶಂಕರನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತ ರಂಗಪ್ಪನು ಶಂಕರನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಾತಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒವಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ರಂಗಪ್ಪ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಬಾಗಿದ ಹಾಗೆ ನಿಂತು. "ಅಪ್ಪಣೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಹಾಗೆಯೇ. ಒಳ್ಳೆದ್ದು ತಮ್ಮ ದಯೆ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ

ರಂಗಪ್ಪ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ವಿಶೇಷ ಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, "ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಕರ ನಿನ್ನ ಗುಮಾಸ್ತ ರಂಗಪ್ಪ ಈ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೊದಲು ಅವನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿವರವಿವರಿಸತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡಿದ್ದೆ

ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮಯೂರಾದೆ ಕರಿತನು ಎಂದು. ಶಂಕರನು ಅವಕ್ಕೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮುಗುಳು ಹಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು.

ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಶಂಕರನ ಮನೆಗೆ ತೋರಿಸು ಗುಮಾಸ್ತ ರಂಗಪ್ಪ ಕುಳಿತಿರುವಲ್ಲಿ ಹೊಸಬನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು.

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಶಂಕರನೊಂದಿಗೆ "ಇದೇನು? ರಂಗಪ್ಪನ ಬದಲಿಗೆ ಹೊಸಬನಿರುವ ನಲ್ಲ? ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ರಜೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹಾಂ; ರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದೆ ಇವನು ಹೊಸ ಗುಮಾಸ್ತ" ಎಂದನು ಶಂಕರ.

"ಅದೇನಾಯಿತು? ಮೊದಲೇನೋ ಅವನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದವನು ನಿಜ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಒಂದಾಗಿ ರಂಗಪ್ಪನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಹಳ ವಿಷಯ ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಒಹಳ ಕೃಪ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು" ಎಂದನು ಶಿವಸ್ವಾಮಿ.

"ಈ ಬಜಲಾವಣೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು" ಎಂದನು ಶಂಕರ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವು ಶಿವಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. "ಅಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಶಂಕರಾ, ಮೊದಲು ರಂಗಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನ ಮುಂದೆ

ಸೇವಕನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧೇಯತೆಯ ರೀತಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರೂರವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಹಳ ಮಯೂರಾದೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರವ್ವ? ನೀನು ಈ ರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಬುದಿದ್ದಿವೆಯೋ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಕೃಪ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು" ಎಂದನು.

"ಹೌದು. ನೀನಿಗೆ ತೋರುವ ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಒವರಾವಣೆಯೇ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅವನ ಅನುಹಾಸನಾದ ವಿಷಯ ವಿಧೇಯತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಣಿವೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಂಗಪ್ಪ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ. ಈಳು ಚಾಕೂ ಸೇಕರನ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ವರ್ತನ ಗರ್ವವಾಗಿ ಈಗಿ ಕಾಣಿಸು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಬಾಗಿ ಅತಿ ವಿಷಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ತಣಿವೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರುವವರ ಕೈ ಯಿಂದ ಲಂಚ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕಂಡಲೆ ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ" ಎಂದನು ಶಂಕರ. ಆ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗಿರುವ ನಿಜವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರನ ವಿವೇಕವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ವಿಮುಕ್ತಿ

ದೈವೋಧನ ಮಾವನೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶುಭವಿ. ದುರ್ಯೋಧನ ತಾಯಿಯಾದ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಅವನು ತಮ್ಮನು, ಗಾಂಧಾರದ ದೇವದ ರಾಜನಾದ ಸುಬಲನ ಕುಮಾರನು.

ಗಾಂಧಾರಿಯ ಪಾತಕಫಲದ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳಿಗೆ ದೈವೋಧನನೊಳಿರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ, ಸುಬಲನು ಮೊದಲು ಅವಳಿಗೆ ಟಗರಿನೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡ ನಾಗಿರ್ದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ವಿವಾಹ ವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಪಾತಕ ಫಲದಂತೆ ಅವಳ ಗಂಡ ನೆನಿಸಿದ ಟಗರು ಸತ್ತೂಹೋಗಿತ್ತು.

ಈ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ ಭೀಮನು ದುರ್ಯೋಧನ ನನ್ನು "ವಿಧವೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗೋಳಕಾ!" ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ನಂದಿದಾಗಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದು.

ಆದರಿಂದ ರೋಷಗೊಂಡ ದುರ್ಯೋಧನನು ಶಕುನಿಯನ್ನೂ, ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ಸುಬಲನನ್ನೂ

ಹಿಡಿದು ಕರೆಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ಯಾತನಾಮಯವಾದ ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ತನ್ನ ರೋಷವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸುಬಲರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವನು. ಅವನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಿಂದ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಸಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಕುನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನು.

ತಂದೆಯ ಶಘ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ಜ್ವಾಲಾಡಿದರೆ ಶಕುನಿ ಯಾವ ಅಂಕ ಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅದೇ ಅಂಕ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಕುನಿಯ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ದಾಳಿಗಳ ಸಂಗತಿ ಕಾರಾಗಾರದ ಪಾಲಕರಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ಸೋದರಮಾವ ಶಕುನಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ

ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮದ, ಮತ್ಸರ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಗೂ, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಮೂಲನಾದ ಕಲಿ ಪುರುಷನು ದುರ್ಯೋಧನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು.

ನರಸಾರಾಯಣರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ತೋರಿಸಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕವಚವೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಮೋಗಿ, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡ ಸಹಸ್ರ ಕವಚವೇ, ಕನ್ನೆಯಾಗಿದ್ದ ಕುಂತೀದೇವಿಗೆ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕರ್ಣನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದವನು.

ಮುಂದೆ ಕುಂತಿ ಪಾಂಡುರಾಜನನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ ನರನು ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಅರ್ಜುನನೆನಿಸಿದನು.

ನಾರಾಯಣನು ಕೂಡಾ ದೇವತೆಯ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃಷ್ಣನೇ. ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಬಾವ ಮೈದುವ ರಾಗಿದ್ದರು.

ಕನ್ನೆಯಾಗಿದ್ದ ಕುಂತಿ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರ್ಣನನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಮಗು ಸೂತನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಸೂತನ ಪತ್ನಿ ರಾಧೆ ಕರ್ಣನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದಳು.

ಅಂತರೇ ರಾಧೆಯನೆಂಬೂ, ಸೂತ ಪುತ್ರನೆಂದೂ ಅನಿಸಿಕೊಂಡ ಕರ್ಣನನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನು ಅಂಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಸುಸಮ ನಾದ ಮಿತ್ರನಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕರ್ಣನ ಮೈತ್ರಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ ವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮೇಲೆ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ.

ಕರ್ಣನಿಗೆ ಅನೇಕ ಆನರ್ಥಗಳೂ, ಶಾಪಗಳೂ ಇದ್ದವು. ದಾಸಕುಲದವನಾದ ಕರ್ಣನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೈತ್ರಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಿಡು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ದಿವ್ಯಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವರೂ ಕೃಷ್ಣನು ಮೇಲೆ ಆ ಮೈತ್ರಿ ಬಿಡುವ

ದುರ್ಯೋಧನನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಒಲವಡಿಸುತ್ತ, ಪೋಷಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದನು ಕರ್ಣ.

ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಯಾದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಯುದ್ಧ ದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಕರ್ಣನ ಅಶುಷ್ಕ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನು ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಪಾಂಡವರು ಮೂರನೇ ಸೋತು ಅರಣ್ಯವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಸತ್ಯಭಾಮೆ ತಾನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಾರದನಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿ ಕೇಳುವ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಚರಿಸಿತಳು. ಕೃಷ್ಣನ ಭವಕ್ಕೆ ಸರಿ ಮೂಕುವಹಕ್ಕು ಇರುವುದನ್ನು ರತ್ನಕೂಟ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೋರು ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳುವುದು ನಾರದನ. ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪುರುಷನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳುವುದು ರತ್ನಕೂಟ ರಾಜಿ ಗೆದ್ದದ್ದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳುವುದು ರತ್ನಕೂಟ ರಾಜಿ ಗೆದ್ದದ್ದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು.

ದೇವನನ್ನು ತಕ್ಕದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಭಾರಸಿಯಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ನಾರದನೊಂದ ಬಡವನು ಸಹಿತ.

ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಕ್ಕಾ, ಈಗ ಇವನು ನಿಗಗೆ ಬಾಸಿರುವನು. ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಸಮಭಾರದ್ದು ಎಂಬ ಆಮೋಘವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀತು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿ" ಎಂದಳು.

ಮುಂದೆ ಪಾಂಡವರು ದ್ರೌಪದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಶದ ವಿರಾಟ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಅಪ್ಪಾತಪಾಸ ವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ವಲಲಗೇಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭೀಮನು ಅಡಿಗೆಯವನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಜನು ಹತ್ತಿರ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಮೌನಿಯನ್ನು ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದ ಕುಳುಗು, ಭೀಮನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿತ್ತು ಜಜ್ಜಿ ಮುಡುಕುತು ಸತ್ತನು. ಅ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಬಲರೊಂದ ಬವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಭೀಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಹತರಾಗಿ ಹೋದರು. ಇನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನ ನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದಿದ್ದನು.

ಅರ್ಜುನನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶಿವಿಂಡಿ ಎನಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಉತ್ತರೇಗೆ ನಾಲ್ಕು ವನ್ನು ಕರೆಸುವವನಾದನು. ಉತ್ತರ ಗೋಸ್ವಾಮಿ ದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಯೋಧಾನು ಯೋಧರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಸೋಲಿಸಿ ಹಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸುಭದ್ರಾರ್ಜುನರ ಕುಮಾರನಾದ ಅಭಿಮನ್ಯು ವಿಗೆ ಉತ್ತರೆಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

ಪಾಂಡವರು ಪ ನ ಮ ಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಸುಭದ್ರೆ ತನ್ನ ಮಗ ಅಭಿಮನ್ಯುವೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾರಕೆ ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಳು. ಬಲರಾಮನ ಕುಮಾರಿ ಶಶಿರೇವೆ ಯನ್ನು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಕೊಡದೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕುಮಾರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಬಲರಾಮನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದನು.

ಅಭಿಮನ್ಯು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ದ್ವಾರಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಅವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಅವನು ಹಿಡಿಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಭೀಮನ ಮಗ.

ಘಟೋತ್ಕಚನು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಸಮೂಹ ದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯಾಜಾಲವನ್ನು ಮುರಿಸಿ, ಮದುವೆಗೆ ಒಂದಿದ್ದ ಪರನ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಅಟಿಮನ್ನಾಡಿಸಿ, ಶಶಿರೇವೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಭಿಮನ್ಯು ವಿನೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿದದೆ ಅವನು ಮಾಯಾ ಶಶಿರೇವೆಯಾಗಿ ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಹ ಸೆ ಮ ನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ನಾಟಕವಾಟಿ ಆಡಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಕೃಷ್ಣನು ಅಗ್ನಿನಾದ ಬಲರಾಮನನ್ನು ಒಕ್ಕಿಯ ಮೂತುಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಶಶಿ ರೇವಾ ಅಭಿಮನ್ಯುಗಳ ವಿವಾಹವು ವೈಭವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಸೋದರಳಿಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕಂಠ ಶರೀರವನ್ನು

ಗುಟ್ಟಾಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಸೊಡ ರಣೆಯ ಅಭಿಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಕಾಲನೇಮಿ ಚರವಿರೋಧಿಯಾದರೂ ತನ್ನ ಸೊಡರಾಳಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ, ಯಾವ ವೀರರೂಳಿಗೆ ಅಧವಾತ್ಮ್ಯ ಧರ್ಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಚರಣ ಕೊಂಡುಮಾಡಿ ಮೂಡುತೆಗೆಯ ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು.

ಒಳಗೆ ಗುಢದಾರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ, ಅಮೃತನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ರಣರಂಗದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ವದ್ಯವ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಭೇದಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇಕೆಂದುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಆಗ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಕೃಷ್ಣನು, "ಅರ್ಜುನಾ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಸುಭದ್ರೆಯ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಕೋಮಲವಾದುದು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಗರ್ಭಾಣಿವಾಗಿರುವಾಗ ಭಯಂಕರವಾದ ರಣರಂಗದ ವಿಷಯ ಎಕೆ ಹೇಳುವಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಒಬ್ಬಳು ಕೇಳಿದ ಏನು ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನ ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಆಗ ಗುಢದೊಳಗಿದ್ದ ಅಧವಾತ್ಮ್ಯ ವದ್ಯವ್ಯಾಸ ರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿ ಕೇಳಿದನು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದರಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಯುವಕನಾದ ಬಿಸಿ ರಕ್ತದ ಅಭಿಮುಖ್ಯ ಧರ್ಮರಾಜನೆಂಬಿಗಿ. "ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ, ಈ ಕೃಷ್ಣ ಮುವ ಹತ್ತಿರವೊಂದಿರರೂ ರಾಜ್ಯವು ನಮ್ಮದೇ ಈ ಕೌರವರನ್ನು ಹತಮಾದಲು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಬಹು" ಎಂದು ಕೊಡುಗವ ಮಹನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ನಗುತ್ತ, ಸೋದರಿಯನ ತೋಳು ತಟ್ಟಿ, "ಅಧವಾತ್ಮ್ಯ ಕುಮಾರಾ! ನೀನು ಅಧವಾತೇ ನಿಜವಪ್ಪಾ! ನಿನ್ನಂಥ ವೀರ ಪ್ರವರಣ ಕೀರ್ತಿ ಚರ ಸ್ವಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಬಾಲವೀರರಿಗೆ ನೀನೇ ಆದರ್ಶನಾಗುವಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ವೀರ ಮಾತೆ

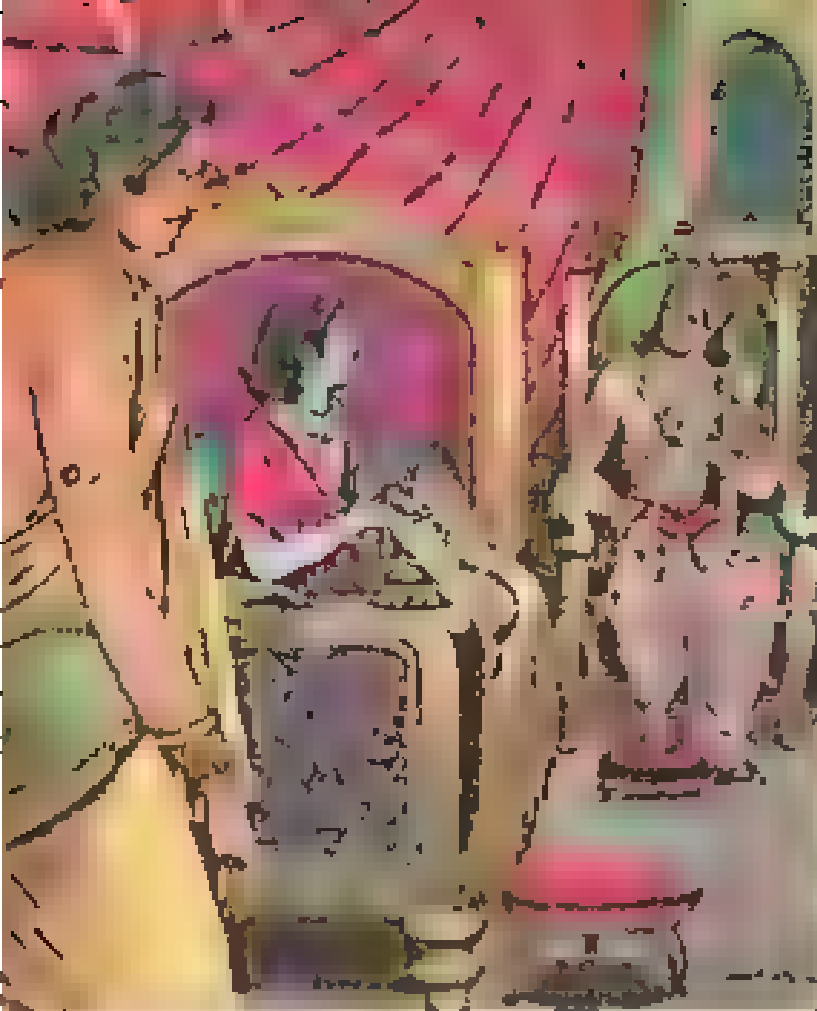
ಒಳಗೆ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪೂಜಾ ಶ್ರೀಕೊಂಡನು.

ಈತ್ತೀಚೆ ವಿವಾಹವಾದಮೇಲೆ ಈತ್ತೀಚೆ ಮದ್ಯುಗಳು ವಿರಾಟ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದೋರಣಿ ಹುಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಾಂಡವರ ಅಪ್ಪಾತವಾಸವು ಬಯಪ್ರದವಾಗಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕೌರವರನ್ನು ನಿಮಿಷಾಲ ಮೂಡಲಿ ಕೇಳಿಗು ಪಾಂಡವರೂ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಮೋಮ ಮೂಡುತೆಗೆಯ ಕೌರವರೂ ಮುನ್ಸು ಮಾತಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಆತ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನೂ, ಇತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನೂ ಕೃಷ್ಣನ ಪರಾಧವನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದರು.

ಆಗ ನೆರೆ, ಮೂಡಲೊಂದಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನು ವೀರ ತನ್ನ ಪಾದದ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿ, ಆಘೋರೆ ಮುಖ

ತಿರುಗಿ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮುಗ್ಧಗುತ್ತ ಅವರ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ತಿಳಿದು, ತಾನು ಯಾವ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಇಂತಹ ಕಾನು ಮೂತ್ರ, ಒಂದು ಭಾವವನ್ನೇನೋ, ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧದ ಮೂಲವನ್ನೇನೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವವೆಂದೂ ಹೇಳಿ. "ಹಾನಿ ವೇದವೇ ಇನ್ನು ನನ್ನ ನೋಡಿಬಿಡು. ಮೂಲವೇ ಅರ್ಜುನ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳು" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ.

ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಮೂಲವೇ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಇಂತಹ ಕಾನು ಮೂತ್ರ, ಒಂದು ಭಾವವನ್ನೇನೋ, ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧದ ಮೂಲವನ್ನೇನೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವವೆಂದೂ ಹೇಳಿ. "ಹಾನಿ ವೇದವೇ ಇನ್ನು ನನ್ನ ನೋಡಿಬಿಡು. ಮೂಲವೇ ಅರ್ಜುನ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳು" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ.

ಅವನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಿದರು. ಕೃಷ್ಣನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಬಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂಥವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾದ ವದು ಉಳಿದು ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲೂ ಸುಲಭವು ಕೃಷ್ಣನು ಮಾಡಿದವರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ತಾನು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ಮೂಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಇದುವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು ಕೃಷ್ಣ. ಸೂಚನೆಯ ಪೂಜೆ ಉಳಿದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡಲು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿದವರೇನೋ ಮುಖ್ಯೋಧನನು ಕಡು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಿಟ್ಟನು.

ಅಗ ಕೃಷ್ಣನು "ನಿಜವಾಗಿ ತೋ ಮುಖ್ಯೋಧನನಿ! ಹಾನಿಮೂಲವು ಎಷ್ಟುಮಾತೆ ಹಾನಿವೆಂದೂ ಇಂತ ಸಾರಥಿಯಾಗಿರುವ ಕಥದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಜುನನು ಗಾಂಧೀವನನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿ ಕರ್ತರಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಮೂಲವನ್ನು ನೀಡು ಮೇಲೆ ಕೇಳುವವರೇ ಇಂತಹವರು ನನ್ನ ಮೂಲವೆಂದೂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವೇನಿದ್ದಾ ಮುಖ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದುದು ಹೇಳಿದನು.

"ದೂತನಾಗಿ ಬಂದ ನೀನು ಗರ್ವದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೆವರಿಸುವಿಯೋ? ಈ ಪ್ರಗಲ್ಭದ ಮುಖವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ!" ಎಂದು ಮುಖ್ಯೋಧನನು.

ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಮೂಲವೇ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಿ. ಇಂತಹ ಕಾನು ಮೂತ್ರ, ಒಂದು ಭಾವವನ್ನೇನೋ, ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧದ ಮೂಲವನ್ನೇನೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವವೆಂದೂ ಹೇಳಿ. "ಹಾನಿ ವೇದವೇ ಇನ್ನು ನನ್ನ ನೋಡಿಬಿಡು. ಮೂಲವೇ ಅರ್ಜುನ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳು" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ.

ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯರು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂಧಿಸಲು ನೋಡುವಾಗ, ಕೃಷ್ಣನು ಮಹೋನ್ನತವಾದ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಭಯಭೀತರಾದ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಶಾಂತ್ಯಾನಾಗುವಂತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಅಂತೂ ನಯಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣನ ರಾಯಭಾರವು ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಕ್ಷೌಹಿಣಿ ಸಂವೈಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ, ಅನೇಕ ರಾಜರೊಡಗೂಡಿದ ಕುಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರಥಗಳ ಗರ್ಭಾರಗಳು, ಗಂಜಿಗಳ ಘೋಷಣಗಳು, ಶೂರುಗಳ ಪೊಂಕಾರ, ಆನೆಗಳ ಘಂಕಾರ, ಅಶ್ವಗಳ ಹೊಂಕಾರ, ಸೈನಿಕರ ಜಯಾಕಾರ, ಬೀಳುವವರ ಹಾಹಾಕಾರಗಳಿಂದ, ರಣಮಂಡುಭಿಗಳಿಂದ, ಘೋರ ಘೋಷಣಗಳಿಂದ ರಣರಣಿಸಿತು ಭಾರತ ರೂರುಗ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರಶುರಾಮನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ರಕ್ತದಿಂದ ಶಮಂತಕ ಮಂಚಕವೆಂಬ ಐದು ಮಡುಗಳನ್ನು ಆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದನಷ್ಟೆ? ಆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಕ್ತದ ಒಲೆ ಕೊರೆತ್ತು !

ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಸಂಜಯನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ, ಕುರುಡನಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮನೋನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮೇಳಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಅಂಧತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪುತ್ರ ಪ್ರಾಮಾಂಧಿಕೆಯೂ ಸೇರಿ, ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಡೆಯಲಾಗದ ಕೌರವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಸಂಜಯನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

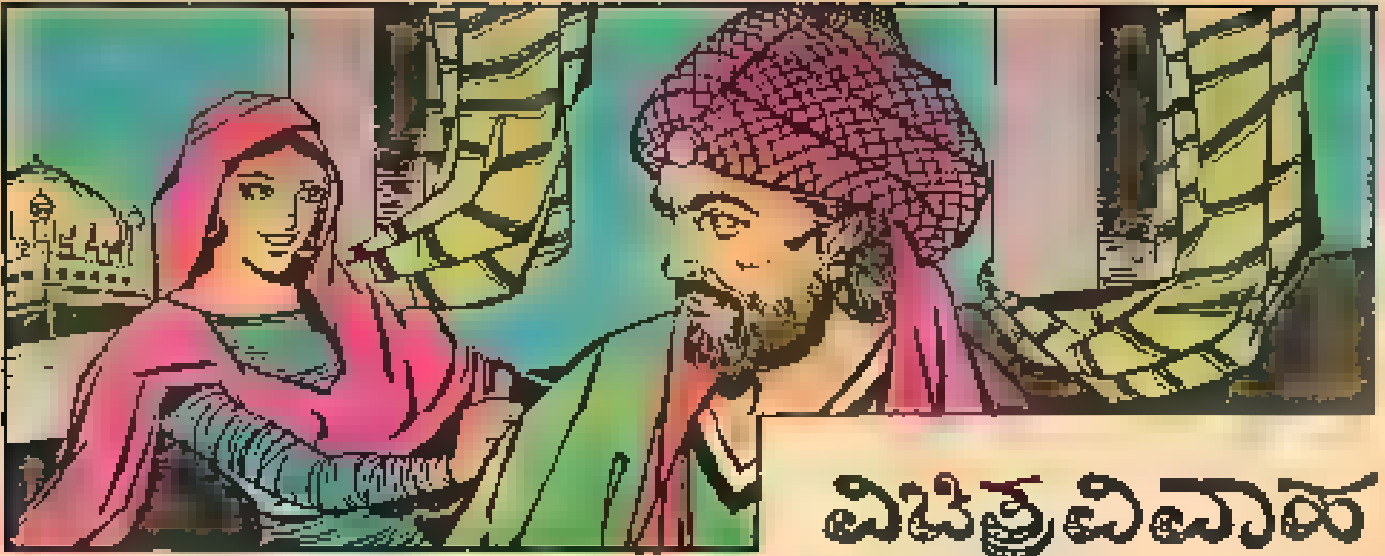
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆ, ನೂರು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾದ ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿ, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದಳು. ಸಂಜಯನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಾಂಡವ ಕೌರವರ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಸಂಜಯನು ಹೇಳಿದನು.

ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಕೇಳಿದನು.

ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಬಲವು ಕೌರವರ ಬಲಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಂಡವರ ಬಲವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂದು, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದನು ಸಂಜಯ.

ವಿಚಿತ್ರವಿವಾಹ

ಯೆರವಾನ್ ನಗರವನ್ನು ಆಬ್ದುಲ್‌ನಯಾಜ್ ಎಂಬ ನವಾಬನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನವಾಬನು ಅವಳಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದ್ದನು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತ ಬಂದ ಅವಳು, ಪ್ರೌಢ ಯೂದಾಗ ಗಂಡುಸರನ್ನೇ ಮೀರಿಸುವಷ್ಟು ಶೂರ ಕನ್ನೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ನವಾಬನು ತನ್ನ ಆ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮಗಳು, "ನನಗೆ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಲಕನ ಮಗನಾದ ಮೂತಕ್ಕೆ ಗಂಡನಾದರೆ ಸಾಕೆಂದುಕೊಂಡು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ ಅವ್ವಾ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಯುವಕನು ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿರ ಬೇಕು. ಅವ್ವೇ ಅಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವವ ನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥವನು ಗಂಡನಾದರೇನೇ ನನಗೆ ಗೌರವ" ಎಂದಳು.

"ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿಯೇ. ಅಂಥವನನ್ನು ಹುಡುಕ ಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೂ ಅವನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದವನಾಗಿರ ಬೇಕಷ್ಟೆ" ಎಂದು ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಕೇಳಿದನು.

"ಅದು ಒಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ. ನನ್ನ ಹತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುದುರೇ ಸವಾರಿ, ಕತ್ತಿಯೊಡ್ಡು ಕೊಡಲಾದ ವೀರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅವನ ಅರ್ಹತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದವನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ನವಾಬನ ಮಗಳು.

ನವಾಬನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಹೀಗೆ ಡಂಗುರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹೇಗಿದೆಯೋ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಗುಣ ನಡತೆ ಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಂದರ ವಿನು ಹೂಡುವುದು?" ಎಂದನು.

"ಅದನ್ನೂ ನಾನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಿದ್ದ, ಕೊಡು ಹೊರತು

ಅಯ್ಯ-ಘೋಷ, ಕುಮಾರಯ್ಯನು ಸನ್ನದಿಗುತ್ವವೇ
ಅದ್ದೇ ಒಂದು ಸೋಪನದ ಚಿನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಸನ್ನ
ಹೆಸರಿನ ಒತ್ತು ಮೂಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರು
ತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪರಮ್ " ಎಂದನು ನವಾಬನ
ಮಗಳು ದಿಟ್ಟಿತನಿಂದ.

ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅಮ್ಮಲ ನಿಯಾಜ್ ನವಾಬನು
ತನ್ನ " " ಪೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ದೀಗಿರ
ಸೂಚಿಸಿದ.

ಇದು ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ
ರಾಜಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಮಾಧಿ ಬಾಗಿ
ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯ ಕೆತ್ತಿ ಯದ್ವ ಪೊದವಾದವೊಳಲ್ಲಿ
ಸ್ವರ್ಧಗಿ ಇತರ ಪೂರ್ವ ಸೀತ ವೇದನರ.
ನವಾಬನ ಮಗಳು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪರಕ್ರಿಸಂಕೆ ಅವರ
ಜಿನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೆಸರನ ಅಟ್ಟನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು.

ಒಂದು ದಿಢ ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜಕುಮಾರನು
ಯೂನಾನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸವಾಬನನ್ನು ವರ್ತನ
ಮಾಡಿದನು, ನವಾಬನು ಅವನಿಗೆ ಗೌರವದ
ಮಯಾದಾಗನ್ನೂ, ಉಪಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ,
"ನೀನು ಒಬ್ಬರ ಮೊದ್ವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿ
ಒಲಿರಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಕುಮಾರಯ್ಯ ಪರಕ್ರಿಸಂಕೆ
ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಆ ಪರಕ್ರಿಸಂಕೆ ಅವಳನ್ನು
ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಆದರೆ ನೀನು
ಸ್ವರ್ಧಗಿ ನಿಂತು ವರಾಭವ ಹೊಂದುವುದು ನನಗಿಷ್ಟ
ವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಅತಿಥಿ
ಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದನು
ವಿಚಾರ ಭಾರದಿಂದ.

"ಇಷ್ಟು ದೂರ ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಯುವ ಪದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಧಮಾಡದೆ
ನಾನು ಒಂದಿರುಗಿ ದಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರಾ
ಭವವೇ ಸರಿ. ಅದೂ ನಡೆಯಲಿ" ಎಂದನು
ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜಕುಮಾರ.

ಇದ್ದವನಿದ್ದರೂ ನವಾಬನು ಸ್ವರ್ಧಗಿ ವಿವಾಹ
ಮಾಡಿದನು. ನವಾಬನ ಕುಮಾರಿಯೂ, ಪರ್ಷಿಯಾ
ರಾಜಕುಮಾರನೂ ಕಿರುಕುಳ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಗೂ ಮೈ
ವನ್ನು ವಾರಂಧಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ನವಾಬನ ಮಗಳು, ತಾನು ಒಬ್ಬ ನಿಷ್ಕಣ್ಣನೂ
ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರಾಕನವನೂ ಆದವ
ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಧಸುತ್ತಿತ್ತೇನೆಂದು ಅರಿತಳು.
ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿವ್ವ
ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ, ಕುಮಾರಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಳ್ಳ
ಮಾವೆ ಇವಳಿಗಾಗಿ ಒಂದರೂ ಅವಳ ಹಾಗೆ
ಮಾಡದೆ ಮೈ ಕತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಗೌರವದಿಂದ
ಎರಡೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು.

ಅದರೂ ನವಾಬನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಮ್ಮಮಂದಿ
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಇದ್ದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು

ಅಭಿಮಾನವು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ತನ್ನ ಮಾವಿದ ಒಂಕುರೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಪರ್ಶಿಯಾ ರಾಜ ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಯೋಗುಳು ನಗು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದಳು.

ಮಿಡತನಂತೆ ಭಕ್ತನ ಹೊಳೆದ ಅವಳ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಪರ್ಶಿಯಾ ರಾಜ ಕುಮಾರನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆರಗಾದನು. ಅವನು ಅಜಾಗೃತನಾಗಿದ್ದ ಅದೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನವಾಬನ ಮಗಳು ಅವಳ ಕೈ ಹಾರಿ ಬೀಳುವ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನನ್ನು ಕುಡುರೆಯಿಂದ ಕಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದಳು.

ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಪರ್ಶಿಯಾ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅಪಮಾನದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಎದುರಿದ ಕೋಪದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ನಾರ್ಕರು ನಿಗೋ, ಗುರಾಮ ಧಾಂಡಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಲು ಕುತ್ಸಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವನು ಮೇಲೆ ನವಾಬನ ಮಗಳ ಹೆಸರಿನ ಅಚ್ಚು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ತುಂಬಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತ ರಾಮಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಚ್ಚುವ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ನವಾಬನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಶತ್ರು ಹಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನವಾಬನ ಮಗಳು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರಲು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಂದುಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದವನು ತಿವಾಸಿ ಹರಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ರತ್ನ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಬಂಗಾರದ ನೆನಗಲು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಅವನು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು. ನವಾಬನ ಮಗಳು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಹಕ್ಕು ಹೋಗಿ,

“ಅವಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ಕುಂದಿರಬಹುದು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ ಮಾರಲಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುವವಳಿಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮದುವೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದನು ಆ ಮಂತ್ರಿ.

ಅವನ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಪರವನ್ನು ಕೇಳಿ ನವಾಬನ ಮಗನು ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರೂ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು. “ ಇಷ್ಟು ಮುದುಕನಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಏನಿದೆ ? ” ಎಂದನು.

“ ನನ್ನ ಚವಲ ಬುದ್ಧಿ ನನ್ನದು ! ನನ್ನದು ಮದುವೆಯಾಗುವವಳು. ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಮರದ ಕೆಳಗಿರುವ ಕುಡುರೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮುದುಕ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅವಳ ಮದುವೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮದುವೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಅದೇ. ”

ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದನು ಆ ಮುದುಕ. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನವಾಬನ ಮಗಳು ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವಳಾದರೂ ಈ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮದುವೆಗೆ ಇದ್ದವರಾದರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಓ! ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟವೇ" ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ. ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಧನವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೊಂದಿಲ್ಲದ ಅತಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು.

ನವಾಬನ ಮಗಳು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಆರಿಸಿದಳು. ಮುದುಕನು ಜಪ್ತಾಲಿ ಪಾತ್ರಿದ ಕೊಡಲೇ ದೊರದಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿಟ್ಟ ಮುದಿ ಖಾಜೆಯೊಬ್ಬನು ಬಂದು, ಮುದುಕನಿಗೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಗೆಳತಿಯಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟನು.

ಮುದುಕನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂಡಲೇ ಮಗಳ ಕಿಕ್ಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ಎರಡು ಕಿಕ್ಕರಿಸಿ.

ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ತಿರುಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಖಾಜೆ, ಅವರ ಪುರುಷ ರವರಾಗಿ ಹೋಗುತಿದ್ದ ಸೋತಾಟಿಟ ಮಂತ್ರ, ಉಚ್ಚರಿಸಿ, "ಮದುವೆ ರಟ್ಟು" ಎಂದನು. ಆ ಗೆಳತಿ ಮುದುಕನ ಮುಂದಿದ್ದ ರತ್ನಮಾಗಣೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಾ ಹೋಗುತಿದ್ದನು. ಗುಂಪಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು.

ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅದೇ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನು, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನವಾಬನ ಮಗಳ ಗೆಳತಿಯ ರೊಪ್ಪೊಪ್ಪಳನ್ನೂ ವಾದ್ಯವೊಡ್ಡಿ, ಮರನೊಪ್ಪದ ದಲ್ಲಿ ಖಾಜೆಯೊಂದ ರಟ್ಟು ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳಿಗೂ ಭರ್ತಿFಯಾಗಿ ನಗನುಬ್ಬಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿರುವವು.

ಐದನೇ ದಿನ ನವಾಬನ ಮಗಳು ಬೇಕಂತಲೇ ಒಬ್ಬಳೇ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತೋಡಿ ಹರಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ ಮೃದ್ವು ಒದವೊಳನ್ನು ಪಿರಿಪಿರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ, ಹಾಗೆ ತಾನೆ ಹೇಳುವಂತೆ, "ಈ ದಿನ ಯಾವ ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ ನನ್ನ ಪಂಡಿತಿಯಾಗುವಳೋ ತಿಳಿಯದು. ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಪಾಸ್ತುರಾ ಇದ್ದೆ ಬಂದು ಒತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆರೆ ಬಾಳು ಮಧ್ಯೆ ಇಷ್ಟು ರೊಪ್ಪ ಅದೃಷ್ಟದವಳು ಇವತ್ತು ಯುಂಟಾ? ಒದ್ದದಳು? ನೋಡುತಿದ್ದಾ, ಎರಡು" ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದು ನಿಜವೇ. ಇಂದಿನ ನಾಗಳ್ಳಿ ಜಗಮಗವೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನವಾಬನ ಮಗಳು ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲ ಗೊಂಡಳು. ಅವಳು ಮುದುಕನೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಈ ಕ್ಷಣ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧಳೇ!" ಎಂದಳು. ಖಾಜೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ

ಹೋದನು. ಮುದುಕನು ಸವಾಬನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿರಿಗಿ, ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ, ಕುದುರೆ ರೇಗವಾಗಿ ಓಡತೊಡಗಿತು. ಸವಾಬನ ಮಗಳು ಎನೋ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಂಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೂಗಲು ಬಾದಿ ಕೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮುದುಕನು ಅವಳ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಸವಾಬನ ಮಗಳಿಗೆ ಭಯದಿಂದ ಬವಳಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದಿತು, ಮುದುಕನು ಅವಳನ್ನು ಎಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತ, "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪ್ಪೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗಂಡ!" ಎಂದನು.

"ಅದೇನೋ ನಿಜ. ಮದುವೆ ರದ್ದು ಮಾಡುವ ಖಾಜೆ ಏಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಸವಾಬನ ಮಗಳು ಭೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು.

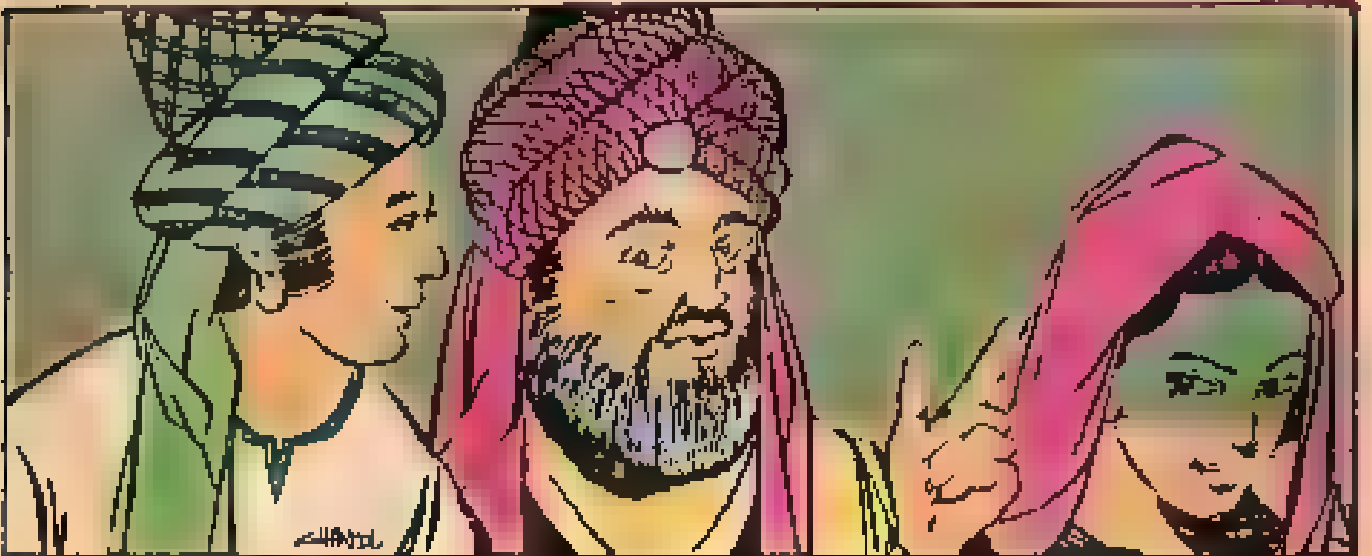
ಮುದುಕನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ತನ್ನ ಕೈಸಿಮ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳನ್ನೂ ಕಲೆಯ ಮುಂಡಾಸನ್ನೂ ಎಳೆದು ಮೂರ ಬಿಸುಕಿನು. ಆಗ ಸವಾಬನ ಮಗಳಿಗೆ, ತನ್ನಿಂದ ಅವಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಇವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

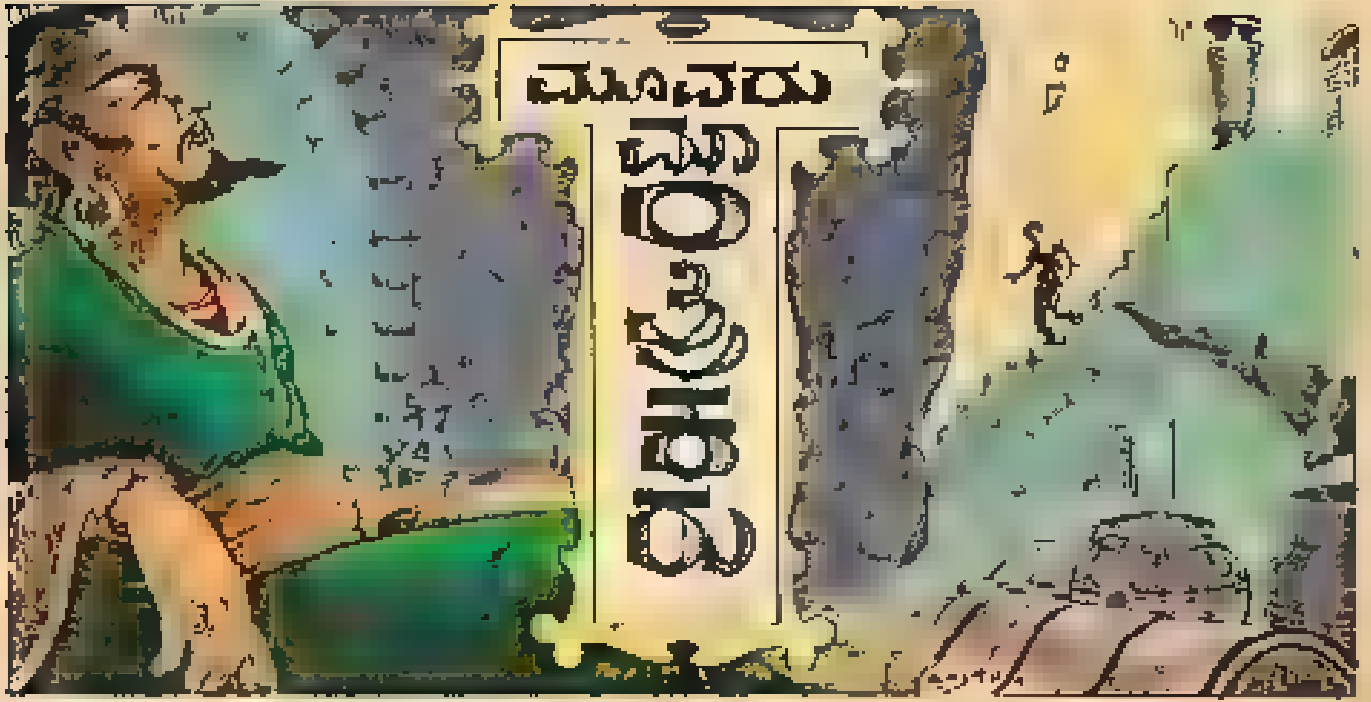
"ಆ ದಿನ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ನೋಲಿಸಿದವಳು. ಅಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸದಿಂದಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದನು, ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜಕುಮಾರ.

ಸವಾಬನ ಮಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಚ್ಛಪಡುವಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜ ಕುಮಾರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ, "ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಬೆನ್ನುನೆ ಮೇಲೆ ಮಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿರು. ಆದು ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರೂ ರೂಪವೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಗುದ್ದಿದವಳು ನೀನು." ಎಂದನು ನಗುತ್ತ.

ಸವಾಬನ ಮಗಳು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ಆಪರಿಚ್ಛರೂ ಪರ್ಷಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿ ಒರಿದ ಪತ್ರವು ಯರವಾನ್ ನಗರದ ಸವಾಬನಿಗೆ ದೂತನ ಪೂರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವರನೊಂದಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗುವುದನ್ನು ನೆನೆದು ತುಂಬಾ ನಕ್ಕನು. ಅಕ್ಕುತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ರಾಜ ಭವನದಲ್ಲಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಅವರ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

೧೮

[ಕ್ರೂರನಾದ ಹೆಡಗಿನ ಕರೋನಿಂದ ಬೂವಾಗಲೂ ಪೀಡನೆಗೊಳಗಾದ ಗುಲಾಮರು, ಪಿಂಗಳಿನ ನಾಂವೆತ್ತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರು, ಗುಲಾಮನಿಂದ ಸರಂಗಿನ ಕಥೆಯಾಯಿತು. ಅದೇ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಹಡಗು ಅವರ ಹಡಗನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿತು. ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪಿಂಗಳನ್ನು ಶತ್ರು ಹಡಗಿಗೆ ತನ್ನ ಹಡಗು ಅಪ್ಪಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಎರಡು ಹಡಗುಗಳೂ ಒಂದೇ ಎತ್ತರೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮ್ಲಾನ, ಪಿಂಗಳನ್ನೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.]

ಅಲಗಾದುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಂತೆ ಎದ್ದಿದ್ದು ಮಗುಜಿ ಬೀಳುವ ತುಘಾನಿನ ಸನಬದ್ರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಪಿಂಗಳನ್ನು ತೆರೆಯೊಂದಿಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಲ್ಲವೂ, ಎರಡು ಹಡಗುಗಳೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ರಿಂದ ಚೂರುಚೂರಾದ ಹೆಡಗಿನ ಮರದ ಕುಂಠುಗಳೂ, ತೆರೆಬಾವೆಗಳೂ, ಚೆಲ್ಲಾಚೆದರಾಗಿ ಮೂಲೆ ಗೊಂದೊಂದರಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ಹೋದುವು. ಮುಳುಗುವ ನಾವಿಕರ ಹಾವಾಸಾರಗಳು ತುಘಾನಿನ ಹೋದರಗುಯೊಂದಿಗೆ

ಲಿನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಡಗುಗಳಿದ್ದುವಂದೇ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಾಯಿತು. ಸಾಯುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶತ್ರು, ಮಿತ, ಭೇದವೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಳುಗಿದದ ರೆಷ್ಟೋ! ಗುಡ್ಡದಷ್ಟೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಎರಿ ಎರಿ ದೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಪಿಂಗಳನ್ನು ಬಿಕ್ಕಲಾಮುಕ್ಕಲಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನು ಜೀವದಿಂದಿರುವ ಭೂ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಘೇರಲು ದೋಣಿಗೀತೆ ಯಾವುದೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ತೋಳುಗಳ ಬಲವನ್ನೇ ನಂಬಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಈಜಬಹುದು. ಆದರೆ

ಮೊದಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮ. ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ
ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ದೇಶನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅರಸೀಕೆ
ಕಡೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ಸಿ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯಿತು. ಆಗಿನ
ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಮೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು
ಆಯ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರು. ಆಯ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
೨೦೦ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ೨೦೦ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು
ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ
ಅವರ ಅಧ್ಯಯನ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ

[illegible]

1. What are the main components of a cell?
 2. What is the function of the nucleus?
 3. What is the function of the mitochondria?

ಸುಮಾರು ಕಾಲಗಳಿಂದಲೂ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ
 ದಿಂಗಳೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಳುಗಾಳಿ, ಕೊಂಪು
 ಅಕ್ಕಿಗಳ ಯೂರೇನಿಯಮ್ ಇನ್ನು ತನ್ನ ಸಾವು
 ಒಳಗೆ ಪತ್ತಿಯಾಗದೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು
 ಅವನ ಕಾಯವು ನಿನ್ನ ಒಂದಿಬಿ ಅವರಲ್ಲಿರು
 ವಳೋ, ಏನು ಮಾಡುವಳೋ ? ಅದೇ ಸಮಯ
 ದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಟ್ಟೆ ಇತ್ತು
 ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು 1 ಇಂಚಿನ ಒಂದಿಬಿ ಇತ್ತು

ಪಿಂಗಳಿನ ತಾಯಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಅದ್ಭುತ
ದೇವತೆ ಆದಿದ್ದು ಆಗಿನ ಸಿಂಹಪುತ್ರನಾದುದು
ಕಂಡು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ
ಮೊರಗಿದ ವಸ್ತು ಒಂದು ಹಲಗೆಯ ತುಂಡು.
ಒಡೆದ ಹಡಗಿನ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು.
ಪಿಂಗಳನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ದೇವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ನಮ
ಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಎರಡು
ಕೈಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೆಚಿ
ತುಳ್ಳು ದಾಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ತೋಳ
ಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಹೀಗೇ
ಈಜಿಪ್ಟೊಂಡು ದೊಡ್ಡದೇ ಸಮುದ್ರದ ಆಲೆಗಳು
ಯಾವುದೋ ತೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಹುದೆಂದು ಒಂದು
ನಂಬಿಗೆ ಬಂತು ಅವನಿಗೆ. ಮೈ ಕದಲಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಆಗದಷ್ಟು ಹಸಿವೆಯ ಸಂಕಟ. ಬೆಳಿಯ ಬಾಧೆ.
ಕೊನೆಗೆ ಮೈಗಳನ್ನು ಆ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾ
ಮೊರೆತು ಬಂದು, ದುರ್ಮುಖವಾಗಿ ನಿಂತು

ಮದದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದ ಇಷ್ಟದಂಕ
ಕೆಳಗೆ ಮೂರು ಮೂರು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಹಲಗೆಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಮೂರು, ದೊರೆಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ
ಗೋಡು ಗೋಡು ಮೂರು ಮೇಲ್ಮೈಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ

ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದೇನೋ? ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಜಲ ರಾತಿಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳು ಗಾಯ. ಹೆಸರಿಗಾದರೂ ಮರಗಿಡಗಳ ಹುಡುಕೆ ಇಲ್ಲ! ಬಿಸಿಲು ಕಾಯ ಮರಳು ಕಿಂಚವಾಗಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ದಿನವಾದರೂ ಬದುಕು. ಹುಡುಕೆ ಈ ಮರಳಿನಿಂದ ಮರಳು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳೂ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಒಬ್ಬಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿ ಆ ಯಾಗುವುದೇ ಸರಿ !

ಪಿಡ್ಡಳನು ಅಲುತ್ತಮಾಲುತ್ತ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸುನಾಮಿನ ಬಿಸಿ ಸರಳನಂತಹ ಕಿರಣಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ದೂರದವರೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ ನೋಡಿದನು.

ದೂರದಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಗರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವು ಎತ್ತರೋ

ಹಾರಿದೋಗುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರವೇಶ ದಕ್ಷ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಾಗ ಕೆಳಗೆ ಇದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿತು. ಜನರಾದರೂ ಇರಬಹುದೆ ?

ಒಂಗಳೆಕಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯಾದ ಜಲೆಯಲ್ಲೇ ಎಂತಹದೋ ಅಶಯ ಕುಡಿಯೂ ಹೊರಟಿತು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಅವು ಕಣ ಹದ್ದು ಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿ ಸತ್ತಿರಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಊರಿನಿಂದ ತೆರಳಿದಾಗ ಅದೊಂದು ಆಶೆಯ ಕೂಪ ! ಈ ಮಗು ಆಶೆಯಾದೆನು ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಒಂದಿತ್ತು ಆ ಹದ್ದುಗಳು ತಿರುಗುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೇ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮರಳಿನಿಂದ ಮರಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅಕ್ಕಿ ತಂತ ಸಹನೆಯಿಂದ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು ಒಂಗಳೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂಗಳೆಗಳು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಅಗಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ರಣ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆಳೆದು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದೋ ! ಅದೊಂದು ಮನುಷ್ಯ ಕರೀರ ! ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂಗಳೆಗೆ ರೋಮಾಂಚವಾಯಿತು.

ಕೈಕುಚ್ಚುಕನ್ನು ಮಗನಿಂದ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಬಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅನಿಲದ ಹಾಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಅವನ ದೇಹವು ಬಿಸಿಲು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಣ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಅದರ ಕೂಡಿಕೆ ಎಳೆದಿತ್ತು. ಮಗಲ ಮಗು ಅದರ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ದೇಹದಿಂದ ಕೆಲವು ಕೂಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಆ ರಣ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಡುವು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ

ಕೆಲವು ರಣ ಹದ್ದುಗಳು ರೆಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಟವ್ವ ಟವ್ವನೆ ಅಡಿಸಿ ಅಕಾಶಕ್ಕೆದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಓಡಿ ತಮ್ಮ ಅಹಾರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುವು. ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಕೀಳಿಗೆ ಬಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎರಗಿದುವು.

ಪಿಂಗಗಳನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪ್ರಾಣವಿರುತ್ತದೋ ಎಂದು ಪಿಂಗಗಳನ್ನು ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದನು. ಹದ್ದುಗಳಿಗೂ ಅದೇ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅದುವರೆಗೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಚಡಪಡಿಕೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಚಲನೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಭಾಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂತಹ ಘೋರ ಮರಣ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೋ ಎಂಬುದು ಪಿಂಗಗಳನ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಜೀವನಾಧಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಜನವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುವ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆಯೇ ಜನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಿರಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಬಹಳ ಕ್ರೂರರಾಗಿರಲೂ ಬೇಕು !

ಆದು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆಯೋ? ತಾನು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಎಲ್ಲಿಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ದಾಹದಿಂದ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಲೂ ಬೇಕು. ಇವುಗಳ ದಾಹ ಹೇಗೆ? ಸಿಕ್ಕುವ ಮನುಷ್ಯರು ದಯಾಪಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಅದಲ್ಲಾ ?

ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಗಳು ಮೇಲೆ ಕೀಳಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟಿ ಸವಾರರ ನಾಯಕ ನೊಬ್ಬನು, ತನ್ನ ದುರ್ಬೀಶನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪಿಂಗಗಳನ್ನೂ, ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಹದ್ದುಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಒಂಟಿ ಪಟ್ಟಾಲಂವರು ಬಹು ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿಕೊಂಡು ಪಿಂಗಗಳನಿರುವಲ್ಲಿಗೇ ಬರ ತೊಡಗಿದರು.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಧೂಳೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಂಗಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲು ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತನು. ಒಂಟಿಗಳ ಸವಾರರ ಪಟ್ಟಾಲಂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವಾಗ ಮೊದಲು ಉತ್ಸಾಹವಾದರೂ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಭಯವೂ ಹತ್ತಿತು. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಬರುವವರು ಮರು ಭೂಮಿಯ ಕಳ್ಳರಾಗಿದ್ದರೆ ?

ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅವರು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ತನ್ನನ್ನೇ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಗುರಾಮು

ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅದೇಗಿ ಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದೇಹ ಶಕ್ತಿಯೂ ತನಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನಿರುವ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿದೆ?

ಒಂಗಳನು ಇಂತಹ ಊಹಾಪೋಹಗಳಿಂದ ದೋಲಾಯಮಾನನಾಗಿರುವಾಗ, ಒಂಟಿ ಪಟಾಲಂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬಂದಿತು.

ನಾಯಕನು ಗಂಭೀರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ "ಹೋ" ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ರಣ ಹಠ್ತುಗಳಿಲ್ಲ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋದುವು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯ ಅಚ್ಚೆಯಂತೆ ಪಟಾಲಂನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಒಂಗಳನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು. ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಮೂಕನಂತಾದ ಒಂಗಳನನ್ನು, ಒಂಟಿ ಸವಾರರ ನಾಯಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೋಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ,

"ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ. ಯಾರು ನೀನು? ನೀನು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೇ ಕಡೆಯವನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೇನೂ ಉತ್ತರ ಬಾರದಿರಲು ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ, ಹನ್ನೆ ಆನುಚರರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಅರೇ! ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವವನು ನಮ್ಮವನೇ! ಕೋಟಿಯ ಕಾವಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಏನಾದರು? ಒಂದುಮೇಳ ಕೋಟಿಯೇ ಹೆಗ್ಗಡೆಗಳಿಗೆ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗಿದೆಯೋ?" ಎಂದು ಹಳಹಳಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಒಬ್ಬ ಪಟಾಲಂ ಮನುಷ್ಯ ನತ್ತ ಈಟಿಯನ್ನು ಒಂಗಳನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅನಿಸಿ, "ನೀಜ ಹೇಳು. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕ ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು.

ಒಂಗಳನಿಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅರ್ಥವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಡುಕಿ, ಆ ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಎಂಬುವನು ಕಳ್ಳರ ಗುಂಡಿನ ಮುಖಂಡನೋ ಏನೋ, ಹಾಗಾದರೆ ಇವರು ಯಾರಾಗಿರುತ್ತಾರು? ಕಾಣನ ಕಡೆಯವರೋ, ವ್ಯಾಪಾರದ ಪಯಣಿಗರೋ?

ಒಳಗೆ ಅನುಮಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂಗಳನು, "ನಾನೊಬ್ಬ ಒಂಟಿ ಆಳು ಮಾತ್ರ, ಯಾವ ಕಡೆಯವನೋ ನಾನಲ್ಲ. ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತುಳಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾನಿದ್ದ ಹಡಗು ಒಡದು ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಬದುಕಿ, ಓ ಅಲ್ಲಿ ದಡಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಏನೂ ತೋರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವು ಬಂದಿರಿ. ಇದು ಯಾವ ದೇಶವೋ, ಈ ಮರುಭೂಮಿಯ ಹೆಸರೇನೋ? ನನಗೆ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೀತು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ವಜ್ರಾಲಂ ನಾಯಕನು ಪಿಂಗಲನ ಮೂರು ಕೇಳಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ, " ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೇ ಅದರೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುದೇ ಈ ದೇವ ಸಟಲೆಗಳಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆಯೆಂಬಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿ ಆ ರಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಎಸೆದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಈಗ ಇರುವುದು ಅಪ್ರಕಾ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಂತ. ನಾನು ನವಾಬರ ಒಂಟೆ ಪಟಾಲಂ ನಾಯಕ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಹಡಗು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೇ ಏನು? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಂತೂ ಈಗ ಬಂದವರು ಬಾರಿ ದೋಚುವವರಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ನವಾಬನ ಸೈನಿಕರೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ನವಾಬನೂ ಈ ಸೈನಿಕರೂ ಎಂತಹರೇ ಅದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿತು, ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೂ ಮೈಯನ್ನೂ, ಅಂಟ ಒಣಗಿ ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದ ದುಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ತಾನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬದುಕಿ ಬಂದವನೆಂಬುವನ್ನು ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು. ಮುಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಇರ ಬಹುದೆಂದು ನಂಬುಗಿಯುಂಟಾಯಿತು, ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ತಾನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಬಗೆ ಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಪಟಾಲಂ ನಾಯಕನಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಬಾರದಿರದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಈಗಲೇ ಹೇಳಲು ಹಸಿವೆಯ ಸಂಕಟ ನಿಶ್ಚಿತ.

ಸ್ವೈಯಂವಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೇಳಿ ಕುಡಿದು ಪಿಂಗಲನು ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಮತ್ತಿಮ್ಮ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ತಂತ್ರದಿಂದ ತಾನು ಹಡಗಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದನ್ನೂ, ಆ ಸರಂಗನ ಕ್ರಿಯೆ

ವನ್ನೂ, ಅವನ ಹಡಗಿಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಹಡಗಿಗೂ ತಾಕಲಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಪಟಾಲಂ ನಾಯಕನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ನಗು ವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, " ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸಿದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಗುಲಾಮರು ಇದ್ದರೇದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲವೇ? " ಎಂದನು.

" ಹೌದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವೆಲ್ಲ. ಆ ಹಡಗಿನ ಸರಂಗಮೊಂದಿಗೆ ನಾನು ರಾಣಿಯ ರಾಯಭಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಾ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಮೂರುವ ವ್ಯಾಸಾರಿಯೇ ಎಂದು." ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

ಪಟಾಲಂ ನಾಯಕನು ಅದು ನಿಜವೆಂಬಂತೆ ಕಲೆಯೊಡಿಸಿ, " ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಸನ್‌ಗೋರಿ. ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀನು ಕೂಡಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಮಂದಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸುವವನಾದುದೆಂದ ನೀನೂ ನನಗೆ

ಸಮಾನನಂದೇ ಆಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಯೇ ಕರೆಯಬಹುದು. ನಾವು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಒಬ್ಬ ನೊಬ್ಬ ಮರಳು ಗಾಡಿನ ಕೆಳನನ್ನು ಹತಮಾಡಲು ಈ ಮರಳು ಗಾಡಿನ ಪದ್ಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿ ತಿರುಗು ವವರು. ಅಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೈಕಾಲು ಕೆಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತವನು ನಮಾಬರ ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನವನೇ. ಇವನು ಮರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಫೀಖಿಲ್ಲಾ ವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು. ಇವನನ್ನು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಹೇಗೆ ಓಡಿದನೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭಯ ವೇನಂದರೆ, ಹೇಗೋ ದುರದೈವದಿಂದಾಗಿ ಇಫೀಖಿಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆಯ ವಶವಾಗಿ ಹೋಯಿತೋ ಅಂತ!" ಎಂದು ಅವನು ಸೈನಿಕರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಇವನು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಪಟಾಲಂನ ಒಬ್ಬನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಪಾಪ, ಇವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹುಸಿಯಲ್ಲಿರ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ಆಹಾರ ಪಾನಿಯ ಗಳನ್ನು ಅರಗೊಳಿಸಿ, ಇವನು ಸುಡಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ವಂತೆ ನೋಡಿದಿರಿ. ಗೌರವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿ" ಎಂದನು.

ಹಸನ್ ಗೋರಿಯ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಲನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಮೃತ ಸುರಿದಂತಾ ಯಿತು. ಸೈನಿಕರು ಕೊಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು

ತಣ್ಣಗಿನ ನೀರನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕುಡಿದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ತೇಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತನು ಪಿಂಗಲ.

ಆಗ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಒಂದು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಒಂಟೆ ನಿನ್ನದೇ ವಾಹನ. ಇಫೀಖಿಲ್ಲಾ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಅಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನು ಮಾನವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆ ಶವವನ್ನು ಒಂದು ಒಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಖಿಲ್ಲೆಯ ಪತ್ತಿರ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡೋಣ. ರಣಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಬಿಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಒಂಟೆ ಪಟಾಲಂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿತು. ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಿರಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಡು ತಫಾನು ಗಾಳಿಯ ನಡುವೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತ, ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲು ಪಟಾಲಂ ಇಫೀಖಿಲ್ಲಾದ ಸಮಾಪ ವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಅದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಸಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಪರವೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಭಗಾ ಭಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಪಿಂಗಲನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ಹುಬ್ಬುಗುಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಖಿಲ್ಲಾದ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದನು —(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

